

Dicit autē tria: obiectōez optiaz
nycodemī- puerfā rñfionē pban
seoz ⁊ cōfufionē eoz in cōmuni-
dicit ergo: dixit nycodemus: ad
eos ⁊ describit hunc a studio di-
scende veritatis (ille qui venit ad
ih̄m nocte) Jo. iij. Erat homo ex
phariseis nycodem? nomie prin-
ceps iudeoz hic venit ad ih̄m no-
cte (q̄ vn? erat ex eis) habēs q̄dē
fidē in xpm sed remanēs cū ipfis
vt ipedirz cōfilia ⁊ machinacōes
corū. ij. Re. xv. Si remāseris in
ciuitate ⁊ dixeris seru? tuus sum
rex sicut fui seru? pri? tui. sic ero
seruus tuus dissipabis cōsiliū
achitophel (nunq̄d lex nostra iu-
dicat hominē) aliquē (nisi prius
audient ab ipso?) ⁊ locū acapi-
at defensionis per se (⁊) aduoca-
tū vel ex cōfessione eius vel iudici-
one (cognouert qd̄ faciat) hoc
est qua de causa ⁊ quo ordine iu-
dici? condemnet. Tribus enī mo-
di? puerfio iudici? fit: animo. cā
⁊ ordine. animo quidem quādo
ex rancore vel amore vel cupidita-
te munerz vel accepcone psonaz
puertitur iudiciū Deut. p. Ita p-
uum vt magnum audietis quo-
niam dñm est iudiciū. causa
autē Job. xxix. causā autē quam
nesciebā diligētissime inuestiga-
bam. ordine autē Deut. xvi. Iu-
ste qd̄ iustū est exequēis. vnde v-
sus. Quatuor ista. timor. odiuz.

dilectō. census. Depe solent ho-
num rectos puertere sensus (Re-
sponderunt ⁊ dixerūt a) Eccā. p.
Peruersi difficile corrigūtur (nū-
qd̄ tu galileus es?) qz galileos
dicebant fideles Ideo qz p̄mi pri-
cipēs de galilea tñ fuerunt ⁊ ipse
domin? q̄tum ad cōcepcone ⁊
enutricōem Actu. ij. Nōne ones
isti qui loquūtur galilei sunt? et
ideo iulianus apostata xpi fideles
galileos ⁊ simplices ⁊ rusticos vo-
cabat Mat. h. xxvi. vere tu ex ill-
es nam ⁊ galileus es. (Scrutaē
scripturas) tu qui scis intellectū
earum Job. v. Scrutamini scri-
pturas in quibus putatis vos vi-
tam habere ⁊ ille sunt que testio-
nium phibent de me (⁊ vide) per
intellectū scripturarum (quia a
galilea p̄pha non surgit) ⁊ hoc ē
verū p̄ natiuitatē s̄ non p̄ educa-
cōem ⁊ predicacōem Ysa. v. dēci-
mo s̄m septuaginta. quī nazare-
us vocabitur. (⁊ reuerfi sunt) cō-
fusi ⁊ discordantes ad inuicem
(vnusquisqz in domum suam)
⁊ p̄p̄riam cordis maliciam Psal-
mista. Dissipati sunt nec copu-
di Maie. vicefimo octauo. Pa-
cerdotes ⁊ prophete errauerunt
pre ebrietate absorpti sunt a vi-
no. ignorauerunt iudiciuz. nesci-
erunt videntem. . . . .

Capitulū octauū.

helo 25

Hoc autē prexit in mōtē oliuē
 ti. **H**ic incipit ps q̄ est de illumi
 nacois causa p̄ verbū Et diuidi
 tur in duas ptes in quaz p̄ma
 ponit illuminacois documentū in
 secūda doctrine illius confirmatio
 p̄ miraculū et hęc incipit in sequē
 ti capitulo. **H**oc autē capitulum
 in duas ptes diuiditur in p̄ma
 ondit illuminacō ad iudiciū in se
 cūda illuminacō ad veritatis et fi
 dei intellectū ibi. **I**ter locut⁹ est
 ihesus dicēs ego sū lux mūdi. p̄
 ma haruz diuidit in quatuor in q̄
 rum p̄mo p̄ponit om̄ne illumina
 cōnis bñficiū in secūdo contra luce
 machinacō in fidiacūm ibi. (ad
 ducūt at̄ scribe.) in tercio cōfuta
 cō malicie p̄ sapiēcie rñiūm ibi.
 (ih̄s autē inclinās se deorsū) in
 q̄rto autē in iudicio impeditur li
 beracōis bñficiū ibi. (Erigēs
 autē se ih̄s dixit.) **A**dhuc autē i
 p̄mo horuz quatuor dicunt scz cōte
 placōis et quietis in mia instru
 ctio ad docendū feruoris diligēs
 intēcō audiciū deuocō et doctri
 ne pmulgacō. **S**ū autē litteraz
 sciendū ē et notādū q̄ hęc histo
 ria a greco trāslata nō inuenitur
 nec a cōmētatorib⁹ grecis exposi
 ta. **N**ec Crisost⁹ qui p̄cipu⁹ ē int̄
 expositores grecos hęc historiā
 exposuit et sic capitulum incipit.
Iter locut⁹ est ih̄s ego sū lux
 mūdi: cuius racōez trāslator cō
 mētā dicit eē q̄ hęc historia ap̄d

grecos nō est in cānone. s̄ inf̄ po
 sita sicut danieli appōita ē histo
 ria de susāna et p̄tolo belis. **E**t vi
 detur pot⁹ cōfictum arte bonis
 qd̄ hic dicit q̄ q̄ factū sit dimuz.
Alij autē dicūt q̄ licet a iohanne
 hęc historiā p̄mo isti libro nō fu
 erit inserta. tñ postea ab ip̄o iohē
 libro fuit addita et ideo quidaz li
 bri hñt eā et quidā nō habēt eā
 et nos istis cōficientes exponem⁹
 eā s̄m p̄mductā diuisiōez. dicit er
 go. **I**hus autē vt auctor salutis
 cōtencōi locū dans Rō. xij. **N**on
 volmetipos defendētes carissimū
 s̄ date locuz ire et ideo dñs cū dis
 sentiret iter se cessit et dedit locuz.
Poeta **D**ū furor in cursu ē curre
 ti cede furori. et ideo tūc a furore cō
 tencōsore se subducēs. **P**errexit
 in mōtē oliuēti. p̄pter duas cau
 sas misticas et vnā litteralē. vna
 causaz misticaz fuit q̄ p̄ hoc on
 dere voluit q̄ fuit vñct⁹ oleo leti
 cie p̄ p̄cipib⁹ suis et ideo in mon
 tē vñctōis prexit. **P**sa. lxi. **S**piri
 tus dñi sup me eo q̄ vnxit me
 dñs ad euāgelisādū paupibus
 misit me. ps. **P**ropterea vnxit te
 de⁹ deus tu⁹ oleo leticie. **A**lia racō
 mistica fuit q̄ mie viscerib⁹ abū
 dabat in hōim miseriaz subleuā
 dam. **E**ccl̄. ix. **O**leū de capite tuo
 non deficiet. **T**ercia cā lralis fuit
 qz exiuit in bethaniā grā hōpi
 talitatis. qz alibi veritatē docens
 hōspitari nō pote at et iō hōspiciū

querere extra citate oportebat Ibe
re. xiiij. que quasi coloni? futurus
es sup terras et quasi viator decli
nans ad manedum. hec ergo e cau
sa que in sero prexit in monte oli
ueti Lu. xxi. Erat aut diebus doctis
in templo noctibus autem exiens mora
bat in monte que vocat oliueti Za
cha. xiiij. stabunt pedes eius in die
illa supra monte oliuaz Mar. xi.
appropinquat bethanie ad mon
te oliuarum (et itez diluculo venit
in templum) quod dum in nocte queti
et contemplationi vacabat in die ite
rum predicacioni et doctrine intendebat
Ps. In die mandauit dominus niaz
sua et nocte canticum eius et ideo sum
me mane puenit alios ad doctri
nam Sap. vi. Exquiretes sapientiaz
se ipsa sapia preoccupat ut se pri
or illis ostendat Proverb. viij.
Qui mane vigilauerint ad me
inueniet me Ecclesiastes vnde dicit
Mane semina semine tuum et ve
spere non cesset manus tua Math.
xx. exiit primo mane aduocare ope
rarios in vineam suam Osee. vi. pre
paratus est quasi diluculum egressus eius
et ueniet nobis quasi tepane? et seroti
nus? tre (Et omnis populus uenit ad eum)
Tangit audientium deuocione quod sum
me mane corditer ad eum uenerit
psa. ij. fluat ad eum omnes gentes Lu.
xxi. et omnis populus manebat ad
eum uenire in templum. hoc e mane preo
cupabat (et sedes docebat eos)
quod doctis est sedere predicatis aut

stare. Sessio autem significa
bat tranquillitates residentis cor
dis a quo quiescente doctrina pro
cedat. predicator autem ut condi
onato: stat ut remoueat audiat.
Math. v. cum sedisset docebat
eos dicens beati paupes etc. Lu. ij. i
uenerunt eum sedente in medio docto
rum. ij. Re. xxiiij. sedes in cathedra
sapientissimi? int tres sicut ueritas
sedes in medio legis et prophetie et ideo
Math. xvij. et Lu. ix. apparuerunt
cum eo in monte moyses et helpas
sic ergo tranquille doctrinam pmul
gauit (Adduunt ergo scribe et
pharisei) hic ponit solum lucem infidi
ancium machinacio et in hac parte
quique dicitur. primo ei dicit mulieris
accusande in medio statucio. se
cundo ree mulieris accusaco. tercio
accusacois per legem allegata confu
sio. quarto iudicij a domino expectacio.
quinto et ultimo malicioza eorum intencio
Dicit ergo: adduunt ergo: ista oportu
nitate: scribe que presumebant de sa
pientia ut contra allegata eliderent: et
pharisei: que de religione gloriabantur
ne aliquid penitentes eam excipere
possit Math. xxiiij. Ve uobis scribe
et pharisei hypocrite. Scribe autem
doctores legis quasi principes in
populo illo fuerunt et sic prebaue
runt quod supra. vij. capi. dixe
runt. Nunquid aliqui ex prin
cipibus crediderunt in eum aut ex pha
riseis? Aug. attende quod sit ab ini
micis temptata sit domini mansuetudo

Scribere enim erant sciētes in lege
 pharisei pretendebāt bonitatem
 cū eaz nō haberent. hī infidiāt
 xp̄o. qz hī sūt qui maxime perse
 quūt. hī iudētes scie illius. hī
 autē bonitati (mulierē) bene mulie
 rem quia emollita concupiscencijs
 illicita admittit (in adulterio dep
 rehsam) cui nō vn̄ suffecit sed
 alteruz sup̄induxit. **Isaie. lvij.**
**Iuxta me discoopuisti te et susce
 pisti adulterū. dilatasti cubile tu
 um: et pepigisti cū eo fedus. dile
 xisti statū eorum manu apta. Ec
 clehiasti. xxij.** Mulier om̄is relin
 quēs virū: statuens herede suam
 ex alieno matrimonio: peccauit. p̄
 mo qz in lege altissim̄ incredibi
 lis fuit. **Sec̄do virū suū dereliquit**
 (et statuerūt eā in medio) vt om
 niū ore damnaretur ad mortem
Eccl̄. li. arcū dederūt me vndiqz
 nō erat qui adiuuaret. **Ps̄.** Cir
 cum dederunt me sic apes rē. **Isti**
 autē licet adulterā extrinsecus ca
 perēt. tamē interi⁹ alteri fuerunt
 nec adulterū punire desideābāt
 s̄ xp̄m in sermone cape. **Isaie.**
lvij. Vos autē attendite huc filij
 auguriatris semen adultere et
 fornicarie sup̄ quē iustitias et dila
 tastis os: et eiecistis linguaz. **Da
 nielis. xij.** Egressa ē inqtas a se
 morib⁹ iudicibus q̄ videbantur
 regē populū. **Tales ergo: talem**
 vt accusandā statuerūt i medio
 (et dixerūt ei) ecce adultere accu

satio (magister) magistrū vocāt
 vt dicit **Cr̄s.** cui⁹ nolūt esse di
 scipuli **Mat. lxi. xxij.** magister sci
 mus qz verax es rē. hoc etiā in to
 lo dixerūt. **(Hec mulier modo)** i
 recenti et ideo sine scandalo factū
 eius dissimulare nō potest. quia
 nulla intercessit penitēcia (in adul
 terio) qd̄ sc̄dm locū tenz in penis
 vt dicit **Ihero.** (deprehsa est)
 vel confessione peccat̄ in iudicō vel
 conuictione p̄dnei testimonij vel
 lege zelotipie. **Hijs enim trib⁹**
 modis et nō alijs poterat deprehe
 di. p̄ confessionē qm̄ peccati fuit
 euidēs propalacio siue euidecia:
 p̄ testes qm̄ peccatū quibusdam
 manifestū s̄ cōnumiter occultuz
 p̄ legem zelotippe: qm̄ omnibus
 occultū et de hac lege h̄etur **Nu
 mer. v.** **Hec autē p̄ facti euidecia**
 videt̄ deprehsa: quia aliter que
 stio sequens locū non haberz qz
 mulier ificiari posset. **Ozee. ij.** **Iu
 dicite matrē vestraz iudicate qz**
ip̄a non vxor mea et ego non vir
eius. **Ihere. iij.** **Tu fornicata es**
cū amatorib⁹ multis tamē reuer
tere ad me et ego suscipiā te. **Eze
 chiel. xvi.** **Diuisisti pedes om̄i trā**
seunti. **(In lege autē moyses mā**
dauit nob̄) ecce cōfirmacio accu
saōnis p̄ allegaōnem legis. **Le
 uitic. xx.** **Si mechatus q̄s fuerit**
cū vxore alteri⁹ et adulteruz p̄pe
trauerit cū vxore pximi sui: mor
te moriat̄ et mechus et adultera

Deut. xxij. Si dormierit vir cum
uxore alterius: moriatur ambo ad
ultimum et adultera (homo lapidare)
hoc autem non videtur dicere pro
ducte leges. sed simpliciter quod ambo
moriatur. Ad hoc respondet quidam
quod amara mors est lapidatio et
quod scelus magnum est. ideo dicunt quod
pro morte lapidatio intelligitur.
Deut. xxij. Si puellam virginem de
sponsauerit vir et inuenit eam ali
quis in ciuitate et cubauerit cum
ea: duces utrumque ad portam ciuita
tis et lapidibus obruet puellam. quod
non clamauit cum esset in ciuitate.
vir quod humiliavit uxorem proximi
sui et auferes malum de medio tui
et ab illa lege formabatur accusa
tio. **Tu ergo quod dicitur: ecce iu
dicij a domino expetio quoniam autem
dolose sic infra patebit. Prou. p.
Abscondam tibi diuitias contra insu
per frustra. Sap. ij. Circuueniamus
iustum quoniam inutilis est nobis et tri
uis opibus nostris. ideo sic forma
bant accusaciones quod autem contra ma
gnitudinem et misericordiam dandan
dam diceret et sic sibi contrarium esset
qui dixit **Matth. vndecimo** Disci
te a me quia mitis sum et humilis
corde **Osee sexto.** Misericordiam
uolo et non sacrificium et scientiam dei
et non olococausta **Iher. tercio** Tu
fornicata es cum amatoribus multis
et non dixeris liberanda et sic
dixeris contra legis iusticiam et con
tra moysen et sic sicut transgressor**

et discessionem a moysen doceret contra
iusticiam accusaret. **Hoc autem di
cebant temptantes eum** hic ostendit
maliciosa eorum intentio (ut pos
sent eum accusare) et non causa in
telligere iuste sententiae. quod de iusti
cia nichil curabant. **Matth. xxij.**
quid me temptatis proprocite **Job.
xix.** enim decies confundistis me et non
erubescitis opprimentes me. de his
enim nichil erubescunt quod mala in
tentioe sue temptacionis dominum op
primere nitentur ut accusabile
possent facere in iudicio populi quoniam
caperetur ad mortem. **Matth. xvi.**
Dum vero sacerdos et omnes
populi querebant testimonium contra
iesum et non inueniunt cum multi fal
si testes accessissent. **Ubi autem in
clinatus se deorsum** hic ponit confu
tatio malicie per sapientie responsu.
habet autem quinque paginas.
In quorum primo in humilitate di
scutere se iudices docet sententiam
differendo et non prius esse ad
iudicandum. **In secundo** docet qua
lis debeat esse criminis iudex. **In ter
cio** ad humilitatem se conuertens do
cet qualiter iudices etiam post sen
tentiae dictacionem se debent discu
tere ante sententiae promulgacio
nem. **In quarto** iam huius do
ctrina confutati iudices recedunt
ab accusacione. **In quinto** et vl
timo ostenditur qualiter soli
iesu mulier relicta est ad con
demnationem vel liberationem.

Dicit ergo (Ihs aut inclinās se)
Aug? - cū de duob? scz veritate et
 mansuetudine inimici insidians
 tū liuore torqretur malicia: sic
 iuxta iter in quo scādalu posuerit
 seruauit veritatē vt doctor - man
 suetudinē vt liberator - iusticiam
 vt cognitor - secretor - ppter qd di
 cit in ps. **Prop?** veritate et mansue
 tudinē et iusticiā et deducet te mi
 rabili dextera tua - ita vt in nulli
 us insidias caderz insidiatis imi
 mica et hoc ē qd factū oñdit (Ihs
fus aut) p. Thimo. ij. Qui vult
onem huiem saluū fieri et ad ag
nicoem sui nois venire **Ezech. xv**
ij. **Quare moriemini dom? isrl qz**
nolo mortē pctōris v? (inclinās
se) a rigiditate inflexibil? iusticie
ps. **Dñe inclina celos tuos et de**
scende et descēde. qz rigore iusti
 cie rectitudinis celestis oram? h
 ad liquidū tenere nō possumus.
 (deorsū) p nre infirmitatis experi
 mentū. **Job. v.** **Didicit ex hñs q**
passus ē obediēciā et ibidē. **Non**
hēmus pontificē qui nō possit cō
pāti infirmitatib? nris. tēptatuz
āt p omia p similitudine absqz
pctō **Inclinaē autē se deorsum ē**
nos docē infirmitati trene descē
dē (digito scribebat in terra) h
est apto iudicō: infirmitates no
stras caracterib? manifestis decla
rabat. qz digiti iudiciuz signat.
terra autē infirmitatē et scriptuā
fragilis dīcōnis caracterē **Et in**

hoc accusātes docuit vt sue dīcā
 omis memoēs ab alteri? iudicio
 et accusacōe cessarēt et int? delibe
 rādum ipse sentēciā dānacōnis
 differret tādū donec dilata iuste
 auferre possz et sic peccatricē libe
 raret **Iher. xxij.** **Terra terra tū**
audi sermonē dñi **hec dicit dñs**
scribe viz istū sterile qui i dieb?
fuis nō prosperabit. **Ter dicit tū**
p terrenā cupia in muliere et p
terreā psumpōe in accusacōne
et p terrena infirmitate i iudice
terreno q terra audire debz hmo
nē dñi. qz in ipa terra scribēda ē
 vni tēmerarij sterilitas et qz inef
 num extrēa infirmitate nō ppe
 rabit vt in ipis tēre caracteribus
 legat qliter pximū iudicare debe
 at et hoc manifestū est i trāslacio
 ne. **hxx. q** sic habz. terra terra tū
 absorbe hos viros abdicatos.
Ipa eni infirmitas trena absor
bere debuit nō in natura h in pre
sūpōne: viros abdicatos q faci
unt se iudices scelez quoz simi
lia committūt. vñ Ihero? dicit qz
 hec ad lrām dñi saluator in terra
 digito descripsit **Amb.** at dicit qz
 quosdā descripsit apices in qb?
 quilibz legere possz pctā sua. **Et**
si querit qlit tot apices tante di
uersitatis pctōz tot hominuz itā
brevit descripsit. **Rñd?** qz qsdaz
 apices descripsit q in quodā nūe
 ro finiti fuerūt. h in cōuersiōe ad
 quēlibz aliā et aliā hēbant vtutē

repñtandi pctā singulorū sic vpx
aploz **Act. ij.** vna qdē fuit in ore
vōcātis et loqñtis apli et tñ in cō
pacōe ad auēs audicēū accepit
vtutez loqle quā ille intellexit q
audiuit et sic māna i se vmi? sapor
is fuit et tñ opatū ad desideruz
comedētis i cui? ore desideratū; sa
porē accepit. **sap. xvi.** dicūt autē
alij q scriptit tñā tñā accusat et
sic de pñp cōe eos redarguit ma
thai. vij. nolite iudicare et nō iudi
cabimī. **Cū** at pseueraret i terro
gātes eū) hōndit qñs debeat eē
iudex criminis. dicit at duo necita
tē spellētē q illud dixit et ipsuz di
ctū. dicit ergo: nū at pseueraret: i
temeritate ad cōsciēciā ppriā pñt
inclinacōem et scripturā deū non
reuerētes (erexit se) rectitudinez
q in iudice eē d3 statura corporis
demonstās. ps. **Iust?** dñs et iusti
cias dilexit eq. vi. vul. ei? (et di
xit eis) verbo qd fco demonstraue
rat p corpis erectōez (q sine pctō
ē vrm) **hoc** ē sine pctō simili **Rō.**
ij. pñt qd inexcusabil es o hō q
iudicas i q ei iudicas alterz teip
sū dēnas. ead ei agis q iudicas
Math. vij. in q ei iudicō iudica
ueritis iudicabimī (pñm? i illā la
pidē mittat) **Deut. xvij.** man? te
stiu pñmā inficiet eū. **sap. p.** dili
gite iusticiā q iudicati? tñā. hō fm
hoc videt q crimia puniri nō pos
sint. qz null? iudex vel accusator
vel testis inuenit q sit sine pctō.

Ad hoc autē d3 q pñm nō sit hō
sine pctō tñ multa sūt q sunt sine
criminali pctō. **Crimē** em ē qd ac
cusacōe ē dignū i iudicō. **ij.** pal.
vi. nō ē hō qui nō peccet. ps. nō ē
iust? nō ē intelligēs nō ē reqrēs
deū oēs imutiles fca sūt. **Accusa** tō
ne at digna sūt q sūt cū iniuria
pñmī dñmouēcia multitudiez et
sine talib? sūt multa. **S3** adhuc
obiāt q fm hāc solucōez nō d3
eē iudex q ē in crimie qd nō ē ex
qz multa ecclā ecclā iudices sūt
crimiosi et tñ nō cūmunt a iudicio
Ad hoc dicit pñt q exñs i crimie
notorio et crimie filii eo q dēnat
i altero nō pñt eē iudex qz scād alū
est q iudic? iudicād? et de ill? d3
Math. vij. cice pñm pprocta tñ
bē de oculo tuo et tūc videbis cice
festucā de oculo fratris tui. **Quā**
do enim occultū est crimen tunc
ad minus sine scandalo iudicat
qñs vt puto nō iudicat sine pec
cato nisi non possit alius haberi
iudex et iudicare sit necesse ppter
accusaciū instaciā. tūc cū timore
iudex q ex officio iudicāe tenet pñt
exhibē iusticiā. **Intelligit** autē ex
sermōe dñi q illi i filii pctō fuerūt
sicut illi qui **Dan. xij.** susānaz ac
cusauerūt. vnde dixit **Daniel.** sic
faciebatis filiabus israel at ille
timentes loquebantur vobis. hō
est consensert in coptuz vobiscū
psa. lvij. **Accedite** huc filij augu
ratās semē aduultē et fornicarie.

Ysa. p. Principes tui infideles socij suz oēs diligūt mūera. sequūtur retribuōes. pupillo nō iudicāt. causa vidue nō ingredit ad eos. Et itez se inclinās scribebat in terra p inclinacōez itez docēs. qz iudex ad seipm inclināt? p sui cōsideracōez characteres dei in tra scriptos debz intueri an sētēcie placōez nō q odio plōe. s. odio vicij sentēcia pferat in eos qsvt malefactōes cōdenat. p̄s. De vultu tuo iudiciū meum pdeat oculi tui videāt eqtates. Si em cōfidero vultū trene natuē a cōfidero caractēs fragili cōdicōe depictos quos de? ideo in eo descripsit vt i iphis legat nostra fragilitas a sic eq alij vt nobis iudiciū pferam? tūc oculi nostri vidēt eqtates qz eqtates vt dicit **Oris**. ē iusticia dulcedie mie tēpata. p̄s. **Arguā te a sta' uā cōtra te faciē tuā** **Iher. ij.** Arguet te malicia tua a auersio tua increpabit te **Eccā. xxxviii.** memor esto iudicij mei. sic em erit meū a tuū meuz hodie a tuū cras (**Audiētes autē vn? post vnū exhibāt**) recessus impiorū a iudicio p cōfutationē dñi. qz aut dicit: exhibant: hoc est a cōfiliū iudicij a foro recedebāt. qz dicit: vn? post vnū. idō dicit qz quilibz timuit qz alij p dñm manifestaret a idō nō simul. s. qui libet sigillatī cōfusis abcessit. ij. **Re. v.** Diuisit dñs inimicos me

os corā me sicut diuātur aque **Deut. xxxij.** Quō pseqbat vnus mille a duo fugarēt decēz milia. nōne ideo qz deus suus vendidit eos a dñs cōclusit illos: (ināpiētes a senioribz) qz ceteris magis fuerūt pueri a criminosi. **Daniel xiiij.** Egressa est inq̄tas a senioribus iudicibz qui videbant regē populū p̄. **Esdre. ix.** Man? magistratū p̄ma fuit in trāsgressiōe hac **Et attēde misericordiā dñi** qz se inclinauerit dñi exrēt ne v̄ recūdia respēd? a? p̄culli: locum exēundi nō haberēt a sic in malicia indurati in cōdenacōe mulieris remanerent. p̄s. **Hodie si v̄cōe eius audieritis nolite obdura re corda v̄trā** **Ysa. lvij.** **Nec cogitasti in corde tuo.** qz ego tacēs a q̄si non vidēs (a remansit ih̄s solus) vt iust? quē nulla p̄di macula remouit a iudicio. p̄s. **De? iust? iudex fortis a pacēs** (a mulier) vt rea a notorio crimie cū dā. p̄s. **Tibi derelict? ē paup pupillo tu eris adiutor: a debz sic ordinai lra: remāsit sol? ih̄s a mulier: i medio stās referat ad v̄trā** qz: **Ih̄s autē remāsit in medio stās:** qz ad neutriā p̄tem deflex? a reditudine declinauit **Deut. p.** **Ita puum vt magnū audietis.** qz dñi est iudiciū **Luc. xxiiij.** **Stetit ih̄s in medio a mulier stetit in medio vt oēs intēderent in eam sicut accusādā** **Dan. xiiij.**

Cōfurgētes duo p̄sbiteri in in-
dio populi posuerūt man⁹ suas
sup caput susāne que flēs suspe-
xit ad dñm erat enī cor eius fidu-
ciam habens in dño (Erigēs at
se ih̄sus dixit ei) cui soli relicta fu-
it mulier ad d̄demnandū vel ad
soluendū absoluit mulierē et ido-
dicat hic duo. absolucōem a calū-
niacōe accusancū et absolucōem
a criminis d̄demnacōe. dicat ego
erigens ergo se ih̄sus dixit ei: hoc ē
est erigens misericordiam et iu-
sticiam ad mulieris defensiōem.
p̄s. **E**xurgat de⁹ et dissipetur in-
mici eius et fugiāt qui oderūt euz
a facie ei⁹. **I**te **E**xurge dñe adiu-
ua nos et libera nos p̄pter nomē
sc̄m tuuz (mulier vbi fuit q̄ te ac-
cusabāt) ac si dicat vide q̄ d̄sci-
encia similis criminis eos effuga-
uit **Rō. viij. De⁹** qui iustificat et
quis est q̄ cōdemnet? q̄s accusa-
bit aduersus electos dei? **Ma. l.**
Juxta est qui iustificat me q̄s ē
qui d̄tradiat michi? et hoc ē q̄d
sequit̄ (nemo te d̄denauit) **Rō.**
vij. si de⁹ pro nob̄ quis d̄tr̄ nos
Ma. l. Ecce dñs deus auxiliator
me⁹ quis ergo ē qui d̄denet me.
(q̄ dixit nemo dñe) **P̄s. Nō** tie-
bo milia populi circūdantis me
exurge dñe saluū me fac de⁹ me⁹
Ite **Dñs michi adiutor: nō** tie-
qd̄ fa. mi. bō (Dixit autē ih̄sus nec
ego te d̄demnabo) ecce absolucō
peccatrici⁹ ab eo q̄ potuit sol⁹ ab

soluere et d̄demnare **Jac. ij. super**
exaltat autē m̄ia iudiciū. **Et ob**
iat q̄d dñs dedit legem de occidē-
da adultera. videt ergo d̄tra fecit
se q̄n absoluit eam et sic videt fa-
uere criminib⁹ qui cū potest nō pu-
nit crimina. **ij. Tbi. ij. Si nega**
uerim⁹ eum ille fidelis p̄manz se
ipsum negare nō p̄t. negar⁹ autē
se si iusticiā deserer⁹. videt ergo
q̄ iusticiā negauit et seipsum eē
iustū neg⁹ q̄n absoluit criminosa.
Ad hoc dicendū q̄ aliud iudici-
um dei et aliud hoīs. **De⁹** autē iu-
dicat de corde. hō autē nō nisi de
ope manifesto et accusata ab eo
q̄ accusare p̄t et deb⁹. hoc ē cui⁹ i-
terest et ideo de⁹ in iudicio nō vti-
tur teste nisi d̄sciencia rei q̄ iudi-
cat. homo autē exteriorib⁹ indi-
get testib⁹ cū ergo d̄ne iudiciū
d̄denacōis fiat ad cautelā futuro-
rū maloz quē d̄scia a futuris p̄p-
positū de cetero n̄ faciēdi et doloz
cōmissi absoluit: ille i iudicio dei
absoluit et n̄ d̄denat et quē testes
exteriorē absoluit i iudicio hoīs
absoluit et n̄ d̄denat et sic xp̄s h̄
vt hō p̄ euacuacōez testiū absol-
uit ad lr̄az. absoluit iuste a iudi-
cio hoī vt de⁹ at p̄itētē absoluit
a iudicio d̄mo et i vtroq̄ iust⁹ et de
testator fuit c̄mis. h̄ c̄mē accusā-
cū detestat⁹ fuit vt hō et c̄mē ad-
tē detestat⁹ fuit vt de⁹ q̄n p̄mān-
dedit i illi⁹ criminis abolicōez. **A**d
id ergo q̄d obiatur d̄d q̄ cōtra

legē nichil fecit. Quia et lex diuina et
 humana nichil intēdit nisi criminis
 detestacōe et hoc onsum ē q̄ illā
 et vt homo et vt de? plene exhibu
 it in facto isto. Ad aliud dicēdū
 q̄ nec se iustū nec iusticiam bene
 gavit. q̄ plenā iusticiā exhibuit
 sic iā dcm est. nec fautor ē crimi
 nis s̄ detestator et nature salua
 tor. et ido nō peccare de cetero ipa
 uit et hoc est qd̄ dicit. Nec ego
te cōdenabo ab accusatorib? tu
 is ereptā et p̄ penitētiā in interio
 re emēdatā. Ioh. iij. Non enī mi
 sit deus filiū suū in mūdū vt iu
 mun. s̄ vt sa. mū. p̄ eum. Lu. xix.
Venit enī fili? hominis q̄rere et sal
 uū facē qd̄ pierat: vt detestator
 autē criminū subdit. Vade et ā
plius noli peccare. Ioh. v. Jam
 ampli? noli peccare ne deteri? tibi
 aliquid cōtingat. Ille enim vt
 dicit Aug? perfect? ē detestator
 qui facit vt crimina nō ampli? cō
 mītrātur s̄ destruatur. Luc. vij.
Dimittūtur tibi p̄cā multa et im
fra paz. fides tua te saluam fecit
 vade in pace. Ite? aut locut?
est ih̄s Tangit hic ptē que est
 de illuminacōe ad fidē intellcū
 veritatis ptinētem. habz at tres
 ptes s̄m tres lucis effect? Vide?
 ei q̄ lux corp̄ ea p̄mo post se mai
 festando pellit tenebras. secūdo i
 mittēdo se inferioribus cōpressa
 obligacōe terreni frigoris deob
 ligat et liberat. Tercio vitalē calo

rem exat et viuificat et hoc vide
 m? isto ordie fieri qm̄ sol ad nos
 accedit. Et s̄m hunc ordinē diui
 dit ista ps de luce spūali in ptes
 tres. In quaz p̄ma onditur q̄li
 ter hec lux illuminat et tēbras pur
 gat. In secūda qualif a s̄uitute
 deobligat et liberat ibi: Dicebat
 ergo ih̄s ad eos q̄ crediderunt ei
 iudeos: In t̄cia ondit qualif vi
 uificat ibi: Amen amen dico vo
 bis si quis sermōem meū serua
 uerit: Prima autē hāz p̄ciūz in
 duas diuidit. In quaz p̄ma lux
 omib? errorib? absoluta manife
 stat. In secūda vero ondit q̄liter
 ab exce atis lux hec inq̄rit et nō i
 uenit ibi: Dixit ergo itez ih̄s:
 ego vado et q̄retis me. Adhuc p̄
 or hāz induas diuidit ptes: In
 quaz p̄ma lux ista vt dictū est
 manifestat. In secūda aut qua
 lit visus cecuciens in oculo egn
 ista luce offendit. qz sic dic̄ Au
gustin? Oculis egnis odiosa est
 lux q̄ puris ē amabil? ibi: Dixit
 ergo pharisei tu de teipso q̄c. In
 p̄mo hōz quatuor dicūt q̄ruz
 p̄mū est iterata istius lucis mani
 festacio. secūduz gnalis p̄ lucē il
 lumiacio. terciū lucis istius vtil
 p̄gressio. quartū digna sequēci
 um hāc lucē premiācio. Dicit er
 go de p̄mo. Ite? h̄ ē iterato ra
 dio lucis (locut? ē ih̄s) q̄ fuit lu
 mē informās iudiciū itez infor
 mat ad veritatis intellcū. Ecā

xxiiij. ad hęc doctrinā quasi ante
lucanū illumino omnib? et enarra
to eā vsq; in longinquū. nō em̄
cessat influere lucis bñficiū et ar
guere tenebras et idō iter et iter
instat ad illuminādū. ij. **Ubi. n̄**
ij. ista oportūe iportūe rē. (ego)
sum ecce generalis lucis illumina
tio ego qui sum cando: lucis eter
ne et speculū sine macula dei maie
statis et emanacō dei sine cā pma
go bñtatis dñe lucis **Cap. vii.**
Deb. p. q. cū sit splendor gl̄e et fi
gura substācie ei? ego in p̄ de q̄
dicat in psal. In splendorib? scō
rum ex vtero an̄ luciferuz genui
te (suz lux) Eccl̄. xxiiij. Ego feci i
celis vt orret lumē indeficiens.
qđ est lumē sapie et veritatis. sa
pien. vi. diligite lumen iusticie q̄
pestis populis **Itē. vij. hęc est ei**
speciosior sole et sup̄ onem dispo
sicōez stellaz luci copata inueni
tur p̄or. luci em̄ succedit nos. sa
pienciā autē n̄ vincit maliciā **Dic**
ergo in demōstracōe sapiencie al
tissime fili? dei lux est (mūdi) nō
pticulariter vni? gētis s; totius
mūdi **Joh. p. Erat lux vera q̄ illu**
minat onem vni? vementē i hūc
mundū Eccl̄. xliij. mundū illumina
nās in altissimis dñs Pla. xlix.
dedi te in lucē genaiū vt sis salus
mea vsq; ad extremū terre Mū
d? em̄ dicat hic mūdi creatura p̄
pter quā om̄s alia creatura fr̄a
est q̄ est in mundo. **Dic ergo lux**

est mūdi in veritatis manifestacō
ne p̄mo facta iudeis et postea gēti
b? **Lu. ij. Lumē ad reuelacōez gē**
tiū (qui sequitur me) ecce q̄ vult
istius lucis p̄gressio de claritate
in claritatē p̄ om̄ia lucis sacramē
ta. p̄cedit em̄ lux et illuminat sequē
tes et vmbrias tenebrarū p̄ciat re
trofū ne ipediāt sequētes et iō dī
q̄ sequit me imitādo doctrinā per
veritatis fidem et cogniciōez et se
quēdo exemplū p̄ imitacōez sic dī
Matth. iij. venite post me Joh.
xi. qui ambulat in die non offen
dit qz lumē hui? vite videt Joh.
xxix. Lucerna ei? splendebat sup
caput meū et ad lumē eius abula
bā in tēbris. Quidā at̄ p̄sūptu
osi de sua iusticia sic pharisei p̄sū
mētes et supbi. luci isti subdi nō
volentes int̄ p̄cedere hanc lucē
et ideo in suis abulabāt vmbrias
et tenebris sicut et hī qui lucem
p̄cedunt corpalem de quib? dicitur
Joh. xxiiij. Qui fuerunt rebel
les lumi et ignorauerunt vias et
nescierunt semitas eius. sed qui
sequitur lucem plene illuminat
et si q̄ tenebre in ipso sunt retro
sum abiciuntur **Rō. decimotercō**
Abiciamus opera tenebrarum et
induamur arma lucis rē. (nō ā
bulat in tenebris) qz lux arcum
fulg; et p̄strigit eū vt vndiq; fu
gatis tenebris arcūdet lumē
Nich. vij. cum sedero in tēbris
domin? lux mea est Luce primo

Illuminae hijs q̄ in tenebris et
 in umbra mortis iacet ac. Qui
 ergo sequit̄ xpm̄ in tēbris non ā
 bulat. p̄. **Joh. ij.** Tenebre trāsi
 erūt et ver̄ lumē iam lucet. (h̄ ha
 bebit lumē vite) **Ps.** Q̄ne apud
 te est fons vite et in lumē tuo vi
 debim? lumē-lumē em̄ vivificat
 ōnia et q̄ accedunt ad lumē. **Ma
 lach. iij.** Vobis timētib? nomē
 meū oriet̄ sol iusticie et sanitas in
 p̄mis eius. **Sic** ergo p̄cedit lumē
 ad nos appropinquādo. **Prouer
 bio. iij.** Semita iusti quasi lux
 splēdes et crescēs vsq; in p̄fctm̄
 diē. **Dixerūt** ergo pharisei. **U**dic
 ondit̄ q̄lit̄ oculi egr̄i offendūtur
 et diuidit̄ duas ptes. **In** q̄z pri
 ma onditur ostēsiō egr̄oz oculo
 rū ad hanc lucē. **In** secūda ostē
 dit̄ q̄ licet offēsi erāt. tñ nichil
 extra eū facere poterāt nisi quādo
 volebat̄ ibi: hęc v̄ba locut̄ est
 ih̄sus: **A**dhuc p̄or̄ h̄az i duas
 ptes diuidit̄. **In** q̄z prima ondi
 tur phariseoz ad lucē offēsiō.
In secūda vero qz lūm̄is testio
 niū mittat ad p̄m̄ ideo fit in q̄n̄
 dō de p̄m̄ ibi: dicebāt ergo iudi
 vbi est pat̄ tuus? **In** prima pte
 duo dicūtur in quoz p̄mo dicit̄
 egr̄oti visus ad lumē offēsiō et
 ido extra lumē obiectio. **In** secūdo
 autē p̄ obiectōis solucōez ondi
 tur qz hęc obiectio nō p̄cedit ex i
 p̄fctōne lum̄is. h̄ ex egr̄itudine vi
 detis ibi: **R**ndit̄ ih̄s et dixit eis et

si ego ac. dicit̄ ergo. **(Dixerūt pha
 risei)** p̄ ceteris lumē veritatis nō
 ferētes. **Math. xxiij.** **V**e vobis ce
 c̄i duces cecoz. **Ma. vi.** **E**xeca cor
 populi hui? et auēs eis aggraua
 ac. (tu de teip̄o p̄hibes testimōi
 um) hoc est laudē tuā predicas.
Proub. xxvij. **L**audet te alienus
 et nō os tuū ac. (testimoniū tuū
 non est ver̄) **N**ō em̄ habz veraz
 racōem testimoniū sic in an̄ habi
 tis dictū est nisi sit ab alio factū
 testimoniū. falsū tamē dicūt. qz
 nō tū xps̄ testimoniū p̄hibet de
 se. h̄ ōnes p̄p̄ete testimoniū per
 hibet. **Joh. p̄.** **J**oh̄es testimoni
 um p̄hibet de eo et clamat de eo
 vñ falsū dicunt. tamē hoc modo
 testimoniū q̄ xps̄ testimoniū vo
 cat. xps̄ de se poterat ferre testio
 niū. qz hoc ē testimoniū op̄ez. h̄
 ē enim testimoniū qd̄ de? homo
 et p̄p̄eta debz ferre de se et p̄ aliō
 testimoniū nō p̄t̄ pbare qz ipse
 fit verax. **S**upra. v. opa q̄ ego fa
 cio in nomine p̄m̄ in ei ipsa sunt q̄
 testimoniū p̄hibet de me et ideo stul
 ti fuerūt isti et cec̄i qui aliud quē
 bāt testimoniū. qz p̄ aliud testi
 moniū p̄bari nō poterat qz ip̄e el
 set p̄p̄eta in lege p̄m̄. **S**us vel cū
 st? **Ecc̄. xxxvi.** **D**a testimoniū
 quia ab im̄cio creature tue sunt
 et paz an̄. **I**nnoua signa et imu
 ta mirabilia. hoc enim ē signum
 per qd̄ p̄batur p̄p̄eta et de? **(R**ndit̄
 ih̄s et dixit eis) elidēs errorem

cecorum in lucem offendencium. duabus autem rationibus elidit hunc errorem et ideo habet duas partes. prior enim elidit oppositionem eorum per instantiam et secundo elidit per testimonium verum et sufficientiam ibi: vos autem sumus carne. In primo dicuntur tria in quorum primo instat oppositio generali quam ponunt. In secundo causam instantie ponit quam inducat. In tertio arguit eos de hac instantie ignorantia. dicit ego (Si ego testimonium perhibeo de meipso) ac si dicat aliud est de testimonio meo et aliud de testimonio cause humane. In testimonio enim cause humane queritur veritas rei dubie quam homo per seipsum testificari non potest. In testimonio autem meo eo quod ego sum lux et filius dei non potest quod probari per aliud. quia quod sum lux oportet probari per meipsum. quia lux est corporalis per seipsam se probat esse lucem. quia est manifestatio sui ipsius et aliorum et ita si ego facio opera lucis et actus ego per meipsum probavi me esse lucem et sic probatur propheta esse propheta. quia facit in signis et prodigiis opera prophete et filius dei probatur esse filius dei. quia facit opera filii dei et hoc non probat per alium sed per se ipsum probat et de seipso. verum est ergo quod si ego per opera testimonium perhibeo de meipso: quod nemo alius facere potest (verum est testimonium meum) et si alius perhibet de me testimonium. hoc testimonium est ip-

secundum supra. iij. quod vidit et audiuit hoc testatur. Causa autem huius quod hic dicitur est. quod enim homo sit propheta vel deus per virtutem prophetalem vel divam probari habet. virtus autem non potest probari nisi per actum et opera. **De** secundo Contestate deo signis et portentis et variis virtutibus et spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem. unde pharisei ignorabant quod non de omni re eodem modo testimonium est prohibendum quia aliud est testimonium in causa et aliud est testimonium quando alicui probatur inesse virtus divina (quia scio unde venio et quo vado) causa est veritatis testimonium quod prohibet de seipso: quia scio: in me et scire facio omnem hominem per ipsum testimonium: unde venio: Non enim tale testimonium per vocem et opera confirmaretur per patrem nisi ego substantialiter a patre per generationem et auctoritatem a patre venirem: nec iterum hoc a patre acceptaretur factum nisi per ipsum sicut per opus quod ipse approbat ad patrem ire et ita quia scio: unde venio et quo vado verum est pro certo testimonium meum. **I**ohannis decimo sexto. Exiui a patre et veni in mundum iterum relinquo mundum et vado ad patrem. hoc enim duo in omni opere ostendit et ideo

testimoniuz qđ se p̄hibuit nō so-
lūx̄z s̄z necessariū. hoc est immo-
bilis fuit veritatis. **Thytū. i.** quā
p̄misit qui nō mentit̄ de? **Joh̄.**
xij. **S**ciēs ih̄us qz a deo exiuit
ad deū vadit (vos autē) queren-
tes testimoniu de v̄tute d̄ma in
me habitante sicut q̄rif testimo-
niū in causa hūana corā hōine iu-
dice (nescitis vñ venio aut q̄ va-
to) **Ps̄.** nesciērt neqz itellexert in
tenebris ābulant. hui? autē cau-
sa fuit. qz opa eius p̄ fidē inspi-
ce re noluerūt. et ideo dicit **Ambro-**
fius qz peccatissime peccat q̄ ig-
norat. **i. Cor. xv.** **E**uigilate iusti
ignoraciā em̄ quidā dei habent
vsqz ad h̄c. **s̄.** tercio vocem eius
audis et nescis vnde veniat aut q̄
vadat (vos autē sc̄dm carnē iudi-
catis) **S**c̄da rācō est in q̄ elidit
errorem istorū p̄ testimonij veri
sufficienciā. **D**icit autē tria in hac
rācōne. **I**n quoz p̄mo replendit
iudiciū se temeritatē et cecī-
tatē. sc̄do on̄dit iudicij sui suffici-
enciā et firmitatē. tercio cōfirmat
hoc p̄ legis autoritatē. dicit ego
vos autem s̄m carnēz iudicatis
me et ideo iudiciuz carnale quod
fit p̄ testes obseruādum cū me
eē censetis: et sicut de hōine p̄ o-
m̄tur qz nihil v̄tutis d̄me i se de-
monstravit senāc̄dum eē dicitis
Jacobi. ij. **I**udicatis apud v̄s
metip̄os et faci estis iudices cogi-
taciōnum iniquaz. **Joh̄. vij.** **R**o-

lite iudicare s̄m faciem s̄z iustum
iudiciū iudicate (ego) qui pos-
sē (nō iudico quenq̄) iudico adē
naciōnis in p̄mo illo aduentu q̄
uis possem qz to locū penitencie
Papien̄. xij. alia translatio dissi-
mulās p̄c̄tā hōim p̄pter penitēci-
am. **Rō. xij.** nō v̄s metip̄os defen-
dentes carissimi s̄z date locuz ire.
Scriptum est enim m̄biv̄indi-
ctam et ego retribuam et ideo q̄
uis possem adēnnare v̄s: nō fa-
cio s̄z parco. **P**apien̄. xij. **O**q̄ bo-
nus et suavis ē domine spiritus tu-
us in nob̄. **I**dē rācō eos qui delin-
quūt p̄tibus corrigis et amones
vt r̄icta malicia credāt i te d̄ne
(et si iudico ego) ostēdit iudicij
sui sufficienciā et firmitatē: hoc ē si
vellem iudicare in isto primo vel
qz in sc̄do aduentu meo iudicabo
(iudiciū meū v̄z est) qz de il-
lo iudicio verum ē qđ dicit **Joh̄.**
v. pat̄ non iudicat quēq̄ qz ōne
iudiciū dedit filio. qz licet pat̄
in illo iudicio iudicet autoritate
tamē misterio filij hōis exercebit
iudiciū **Ps̄.** **I**ustus es domine
et ōnia iudicia tua iusta sūt. **Ps̄.**
Iusticie d̄ni recte letificantes cor-
da p̄ceptum d̄ni lucidum illumi-
nās oculos. **E**t reddit causaz suf-
ficienciā et veritatis et firmitatis
(qz solus non sum) q̄ iudico nec
iudico p̄ me solū sicut a patre di-
uisus sic v̄s me a patre diuisuz
dicitis. **Joh̄. xvi.** nō sum solus s̄z

pr̄ qui me misit meū ē. ⁊ ibidēz
viiij. q̄ misit me meū ē ⁊ n̄ reliq̄t
me solū. qz q̄ placita sūt ei facio
semp ⁊ hoc est qd̄ subdit (h̄ ego
⁊ q̄ me misit p̄r) Gal. iij. misit
de? filiū suū natū de virgine fa-
ctum sub lege Job. iij. quē ei mi-
sit de? verba dei loquit. videt̄ at̄
qz nichil dicat qz in iudicio hūa-
no in quo testes requirūtur p̄ris
de filio suspectū est testimonium
⁊ nichil videtur esse quod dicat
Ad hec Joban. x. dicat. ego ⁊ pa-
ter vnum sum. ⁊ vnū vnus te-
stimonium in substācia non est
sufficiens. ergo p̄ p̄rē testimonij
sui non probat sufficiēciam
Adhuc autēz si patris valet te-
stimonium tunc ip̄e non est nisi
vn? testis. d̄r at̄ Deu. xix. qz vn?
testis nō stabit cōtra aliquē ⁊ sic
adhuc nō est sufficiens testimoniū
Adhuc cū fili? i iudicio iudex est
in forma hūana. idē autē in natu-
ra ⁊ p̄sōa n̄ pōt eē iudex ⁊ testis ⁊
sic itēz nō videt̄ filius posse eē te-
stis **A**d hec d̄d̄ qz in veritate fili-
us puocat iudex hic ad intelle-
ctū iudicij d̄m̄ qd̄ nō est ad for-
mā iudicij hūam. **I**n iudicio at̄
d̄mo sufficiēcia est qn̄ p̄ris acce-
dit autoritas ⁊ filij iusticia ⁊ veri-
tas. ⁊ iō dicat qz nō ē sol? qz pat̄
secū est iudicātis autoritate ⁊ h̄
mō iudiciū p̄ris cū filio nullā ge-
nerat suspicōez. ⁊ fert autorita-
tē ⁊ firmitatē. sic ergo patz solu

cio ad p̄mū. **A**d aliud autē dicē-
dum qz ideo qz pater vnū est cū
filio pbat̄ cerā? eē iudiciū qz iu-
diciū p̄ris nō vacillat aliq̄ dubi-
tacōe ⁊ cum fili? vn̄ p̄r tunc iu-
diciū filij firmatur firmitate iu-
dicij patris. **A**d terciū dicendū
qz nō dicat̄ hic pat̄ eē cū filio p̄p̄e
testimoniū hūanum. ⁊ p̄pter te-
stimoniū d̄m̄uz sic iā supradcū
est qd̄ ē i demonstracōe clare veri-
tatis p̄ effcū. qz ecā multa testi-
monia humana non faciunt nisi
veritatis opinione. deus autēz p̄
opinionē non iudicat. ⁊ p̄ certi-
tudinis demonstracōem (**E**t in
lege vestra scriptū est) Deu. xix.
(qz duoz hōminū testimoniū ē
verum) argumētuz est nō a lege
sed a minori sic min? videt̄ qz te-
stimoniū duoz hōim firmet iu-
diciū qz testimoniū duaz p̄sōaz
d̄maz. firmat autē iudiciū hōiz
fm̄ legē testimoniū duoz hōim
ergo multo magis iudiciū di-
uinū firmat testimoniū certum
duaruz p̄sonarum Deu. xix. **I**n
ore duoz vel triū testiū stabit o-
ne verbum. p̄. Job. v. **T**res sūt
qui testimoniū dant i celo. pat̄
filius ⁊ spiritus sanct? ⁊ h̄ij tres
vnum sunt (**E**go sum: Ecce ad-
aptat dicens: ego sum qui testi-
monium: infallibile: p̄hibeo) p̄
opera que nemo alius facere po-
tuit (de meipso) qz sū lux ⁊ vita
⁊ creator mundi. Job. primo.

qđ factum ē in ipso vita erat qđ
 (a testimoniū phibet de me) qđ
 sim filius dei (qđ misit me pater)
 attestacōe vocis a operū **Lu. iij.**
Vox prīs intonuit hic ē fili? me
 us dilect? hoc em clamabat pr
 a voce a ope a etne glorie demō
 stracōe scz i mōte trāfiguracōis
Matth. xvij. a Lu. ix. p. Joh. v.
Si testimoniū hui? accipi? testio
 niū dei mai? ē qm hē testimoniū
 dei qđ maius ē. qz testificat? ē de
 filio suo. (**Dicebant ergo iudei**)
Ecce ps illa in q̄ occasiōe testio
 ni? qđ induxit de prē q̄runt vbi
 sit pat? habz aut duas ptes in
 q̄ruz p̄ma ponit ignorāciū q̄stio
In scđa cecitatis infideliū redar
 guo. dicit ergo (**vbi ē pater tu
 us**) **Joh. xiiij.** Dñe onde nobis
 patrem a sufficiat nob. carnales
 em nichil intelligūt de patre cele
 sti. attēdedum autē ē qđ non que
 rūt quis sit pat? qz hoc scire pu
 tabant scz qđ ioseph pater essz a
 mī maria a fratres ei? se cogno
 scere putabāt. h̄ querūt vbi ē p̄
 tuus vt temēitate hui? missiōis
 qua filiū suū mittē auderet ad
 docendū: in cum vindicaret. q̄a
 patrē celestē intelligere nō potue
 rūt. vñ **Joh. viij.** nō intellexerūt
 quia prēm dicebat eē deū **Jo. p.**
Quum nemo vidit vnq̄ (**Rñdit**
ih̄s) ecce cecitatis a infidelitatis
 redarguō. Et dic duo scz qđ ne
 sciebāt a qđ viam agnoscēdi pa

trē scire nō volebant. dicit ergo
 (neqz me scitis) quē scire deuz eē
 p opeā possētis si velletis. h̄ quia
 opera scire nolebāt a ideo q̄uis si
 gurā exteriorē nossent corpis. ta
 mē virtutē deitatis estimare nō
 potuerūt a ideo patrem scire non
 potuerūt. qz in omibus spūalibz
 in quib? substantia sensib? nō sb
 ia cēt. necē ē p opera venire ad v
 tute a p virtutē venire ad cēn
 ciam a ideo si vidissent opera fi
 lij v̄tutez deitatis agnouissent a
 cum virt? sit vna: sb̄a est vna a
 cognoscendo sb̄am i filio: cogno
 uissent sb̄az in patre. Itē cogno
 scēdo opa filij a p opera sb̄am fa
 cile scire poterant qđ hanc sb̄am
 non a se h̄ a prē habuit a ideo co
 gnouissent prēm h̄ infidelitas et
 iuidia clausit eis oculos. qđ hac
 via incedere nō potuerūt a hoc ē
 qđ dicit neqz me scitis: hoc ē per
 virtutes a opa scire non vultis.
Joh. xiiij. **Philippe** qui vidz me
 videt a patrē quomō tu dīas on
 de nobis patrez nō credis. quia
 ego in prē a pater in me ē. a ibi
 de alio quim ppter opera credite.
 (neqz prēm meū) quia ego i ope
 ribus clarificādo me clarificaui
 prēm **Joh. xvij.** **Ego** te clarifica
 ui sup terrā. op? ch̄imau qđ de
 disti michi vt facerē a sic dī p̄tē
 vmitatē sb̄e a virtutis a operacō
 nis **Matth. xi.** **Nemo** nouit filiū
 nisi pat? a nemo nouit prēm nisi

fili? ac. **Joh. v.** nec vocē patris
vnq̄ audistis neqz speciem ei?
vidistis neqz verbū ei? habetis
in vobis manens. qz (si me scire
tis) sicut scire possētis noscēdo v̄
tutē p̄ opera **Rō. v.** p̄ ipsuz habe
m? accessuz ad prēm **Joh. v.** ne
movenit a prēm nisi p̄ me. **Forsit**
tan: nō ē nota dubitacōis ī dō s̄
mobilitatis eoz ī libero arbitio
qz certa via ad prēm est filius.
vnde **Aug?** dicit qz dicēdo: forsit
tan: nō dubitat s̄ dubitātes irri
det et increpat. qz certissima via
est p̄ effectū cognoscere causā et
p̄ causā v̄teriore causā vt p̄ opa
cognoscere v̄tutē infinitaz et p̄ v̄
tutē infinitā eēnciaz dīnā. facile
em̄ scitur qz dīna s̄ba incōmuta
bilis ē et qz nō multiplicat et ita
eadē s̄ba est q̄ hęc opatur et vna
v̄tus et qz inter mītētē et mīssum
ē distinctio p̄sonalis et ideo alia
est persona pr̄is et alia filij q̄uis
sit vna s̄ba et sic culpātur q̄ hoc
nō cognouerūt. **Qz** forsitā dīc qz
hec auersio pōt eē tam voluntatis
puerse q̄ racōis et hoc ē qd̄ dicit
(forsitā et prēm meū sciretis) **Jo**
han. xiiij. Si cognouissetis me
et prēm meū vtiqz cognouissetis
sed videt esse contradicō **Joh. v.**
Neqz vocem eius vnq̄ audistis
neqz speciem eius vidistis. ego pa
trē neqz p̄ filium neqz per aliū co
gnouerūt **Ad** hoc dicēdū qz ī v̄
tate ductu racōis p̄ opera filij et p̄

scripturas poterant cognoscere
filium. qz filius dei est et sic nouis
sent et prēm s̄ p̄ auersionem in
uidie et perū se voluntatis ad hęc
collacōem non peruenerunt et iō
dicitur qz patrem non cognoue
rūt (hec verba) **Incipit** hic pars
in qua oñditur deitas xpi in eo
qz licet puocaret eos verbis tam̄
in eum nichil facere potuerunt a
te q̄ voluit. qz diuinū aliquid lu
cebat in fronte illius vnde exter
riti fuerunt sicut supra secundo
diximus. **Dicit** ergo: hec verba:
puocancia iudeos cont̄ se (locu
tus est ihesus) et determinat lo
cū (in gazophila cō dōcēs in tem
plo) de quo supra. ij. notatuz est
qd̄ huic dō dīc sufficit. quia tri
plex erat oblacōnum reseruatōi
um misat et corbana et gazophi
lacium **Erāt** autē gazophila cūz
locus in atrio mundoz qui tot?
erat in ptate iudeorum et pharise
orum et tamen ibi domino nocere
nō potuerunt. vnde **Matth. xxvi.**
quotidie apud vos dōcens eram
in templo et nō me tenuistis. sed
hec est hora vestri et potestas tene
brarum et hoc est qd̄ sequit̄ (Et
nō apprehēdit eū) cū tñ ad hō co
naret̄ vñ. viij. supra dī: qz misēit
mīstros vt tenerēt eū (qz nō dūce
n erat hora ei?) n̄ fatal s̄ electōis.
Jo. xiiij. scīs ih̄s qz v̄it hora ei?
vt trāseat ex hoc mūdo ad prēm
(Dixit ergo eis iterum ihesus.)

Hic ostenditur qualiter ab excecatis
hec lux queritur et non inuenitur. **D**iu-
ditur autem hec pars in duas particulas
in quarum prima ostenditur quod quis
lux ab excecatis queratur tamen non in-
uenitur. **I**n secunda autem ostenditur quod
etiam quando extincta putatur ab eis ma-
xime orietur et cognoscent ibi: **Q**ui
ait ergo ihesus cum exaltaueritis.
Adhuc porro earum in tres diuiditur.
in prima ostenditur quod lux ab exceca-
tis quesita non inuenitur. in secun-
da causa cecitatis aperitur ibi: **Q**ui
ixerunt ergo iudei nunquam interfici-
et se? in tertia quod lux palam ostensa
a cecis non videtur designatur ibi: **Q**ui
ixerunt ergo iudei nunquam es? **I**n pri-
ma hanc quatuor dicitur in qua
primo lux ista significat sui processus
transitum ad omnem illuminationem. **I**n
secundo lucis istius ab excecatis si-
gnatur inquisitionem. in tertio inueni-
entis impossibilitatem. et in quarto
istius impossibilitatis signatur ex par-
te cecorum causalitatem dicit ergo: di-
xit ergo iterum: iteratas ingerens il-
luminaciones: ihesus: auctor salutis
Lu. ij. **L**umē ad reuelacionem gen-
um. lumē enim semper spargit illumi-
nacionem. **P**sa. lviii. **O**riet in tene-
bris lumē tuum et tenebre tue erunt
sicut merdies. quod semper varias i-
tulit illuminationes tenebrosas ut
noticiam lucis traderet. **(Ergo vado)**
tripliciter. quod vado hoc est sicut lux
ad illuminationem omnium procedo et
vado quia ad fontem lucis redeo.

vado quod sicut superiores ita inferio-
res partes illuminatio. **D**e primo dicitur
Proub. iij. **S**emita iusti quasi lux
splendens et crescens usque in perfectum
diem. perfecta autem dies est quando sol
totum mundum illuminat. ita sol iusti-
cie oritur in iudeis in luce processit
ad gentes ut nullus esset qui lumē
eius non perciperet. **J**ob. p. **E**rat lux
vera que illuminat omnem hominem
uenturam in hunc mundum. **E**ph.
ij. **I**lluminare omnes qui sunt dispen-
satio sacramenti a seculis abscondi-
ti in deo et ideo dicit ad filium patrem
celestis. **P**sa. xlix. **H**anc est michi
ut suscite michi tribum iacob et fe-
ces israel conuertendas dedit te in lucem
gentium ut sis salus mea usque ad
extremum terre. **P**ic ergo: vado: pro-
cedendo ad omnem mundi partem quasi
precedens lux. vado etiam quod per cru-
cem et resurrectionem et ascensionem
ad patrem sicut ad me lucis fontem
redeo. unde de sole dicit in psal. **A** si-
mo celo egressio eius etc. **I**te iterum
facite ei qui ascendit super occasum
dominus nomen illi. quod cum occideret
merito occasus cum suis ad patrem
ascendit quod non faceret nisi domi-
num mortis et vite esset. **E**ccā. p. **O**ri-
tur sol et occidit et ad locum suum re-
uertitur. **V**ado iterum: quod inferio-
res per ipsum sicut superiores illumini-
no. **E**ccā. xxiii. **P**enetraabo partes i-
feriores terre et inspiciam omnes domos
mentes et illuminabo omnes sperantes
in domino. **L**uc. p. **I**lluminare hijs

qui in tenebris et in umbra mortis sedent. sic ergo ego vado cōtinuis pfectibus illuminacōnum **Joh. vij.** Adhuc modicū vobis scū sum et vado ad eū q̄ misit me et nemo ex vobis interrogz me q̄ vadis. Ita enī manifesta luce pcedo q̄ nō est op̄ vt q̄s introgz cunctis sciētib? q̄ ad prēm sicut ad fontē lucis clare pcedo. **Ysaie xvij.** ego quiescā et cōsiderabo in loco meo sic meridiana lux p̄lea est. sic enī q̄escit in sūmo celi i dextera prīs et cōsiderat cecitate infidelium et fidelium p̄ fidei illuminacōnem (et quētis me) hic lucis ab excēcatis ondit inq̄ficōez et hęc scā ē tripliciter. q̄ verū solē nolentes recipere aliuoz quendā querūt et expectant **Joh. v.** ego veni in noie prīs mei et c. **Thess. ij.** q̄ caritatem veritatis nō receperūt mittz eos opacōem erroris vt credant mendācio q̄ non crediderūt veritati **Rō. xi.** q̄d querebat isrl nō ē cōsecutus. electō vera cōsecuta est ceteri autē excēcati sūt. adhuc at̄ queretis me: psequendo in aplis vt extinguatis nomē meū. **ij. Regū. xix.** ego relic? sum solus et q̄rūt animā meā. adhuc queretis me p̄ legis obseruacōem q̄ tunc iam mortua erit et mortifera. **Ysaie. lvij.** me de die in diē querunt et scire vias meas volunt q̄si gēs que iusticiā fecerit et mādata dī sui nō dereliquerit **Amos. viij.**

Circuibunt q̄rētes verbum dñi et non inueniēt et hoc est q̄d dic. et nō inuenietis scz h̄m p̄mā expoficōem inuenietis p̄ me anti xpm erroris et mendacij operatorem. h̄m aliam nō inuenietis me ad extinguēdum. h̄m terciā nō inuenietis h̄ meritū eterne cōdemnacōis recipietis. De p̄mo **Joh. vij.** q̄rētis me et nō inuenietis. De secūdo **Cant. ij.** per noctes quesiui quē diligit anima mea q̄siui et nō inueni hoc ē p̄ noctē tempestatis et p̄secucōnum ex cecitate p̄cedēdum. De tercio dicit **Ps̄. xvij.** Vna cathena tenebrarū onēs tenebant **Joh. ij.** viro cui? abscondita est via et circūdedit euz dñs tenebris (et in p̄cto vestro moriemini) et ideo me nō inuenietis. q̄ in vestro p̄cto infidelitatis vestre moriemini. **Ysa. vi.** Excēca cor populi hui? et aures eius aggraua et oculos eius claude ne forte videant oculis et auribus suis audiant et corde intelligāt et conuertantur et sanem eos. Sed videt q̄ deus reuelauerit eis suaz dānacōem et hoc videtur inconueniens. quia sc̄dm hoc coegit eos desperare. hoc autē inconueniens est cum sciencia et reuelacō sit pietatis fructus. desperacō autem cum pietate nichil commune habet. Sed ad hoc tripliciter est respondendum q̄ non coegit eos desperare. quia illud p̄mōncio

est sicut in omni p[ro]phetia am[er]itudo
 nis in qua semp[er] subintelligitur
 q[uo]d mutari p[otes]t sic mutatur me[er]ita
 quia n[on] intelligit nisi s[ecundu]m causas
 meritoria[m] que si mutat[ur]: mutatur
 et pena q[ue] p[re]dicat[ur]. sic **Ione** iij.
 adhuc quadraginta dies et mini
 ue subuet[ur]. **Iere** xvij. vbi di
 cit q[uo]d si loquet[ur] de subu[er]sio[n]e alicu
 ius regni vel ciuitatis et illa g[er]es
 penitentiay egerit: peitebit ec[ce] de[us]
 de verbo q[uo]d locut[us] fuit. et io illd
 quod hic dicit intelligit de obsti
 nacoe iudeo[rum] p[re]senti et nisi penite
 diam agat de illa: ip[s]i in p[er]to suo
 morient[ur]. **Aliter** p[otes]t dici q[uo]d in co
 muni dicit[ur] et ideo n[on] ad singulos
 reu[er]tit nisi cu[m] hac d[ic]tione sc[ilicet] nisi
 recedant ab incredulitate **Tercio**
 soluit[ur] q[uo]d est p[re]u[er]sio futu[re] ce[er]ita
 tis et non causa et ideo cu[m] causalitas
 ex[er]t a d[omi]nis fuerit ex p[ar]te eor[um] et n[on]
 in d[omi]no: ex p[ar]te ip[s]o[rum] fuit ex[er]t a d[omi]no
 et cum volu[n]tas ex[er]taco[is] fuerit
 ex p[ar]te ip[s]o[rum] n[on] fuit aliqua i[n] pec
 cato emanandi ne[cess]itas. s[ed] volu[n]tas
 et ita n[on] fuit aliqua causa des[er]p[er]a
 co[is] **Qui** xvij. **Dat** noster i[n] pec
 cato suo mortu[us] e[st] i[n] deserto hoc
 em[er]it n[on] fuit causa des[er]p[er]aco[is]. q[uo]d
 mutare potuit si voluit. **(Quo**
ego vado vos n[on] potestis venire)
Hic tangit inuenio[n]is impossibi
 litatem **Dicit** ergo: **Quo** ego va
 do: siue illu[mi]nato p[er] p[re]dicaco[n]em
 siue rede[n]do ad p[re]m siue p[er] eoru[m]
 qui sunt i[n] inferno illu[mi]naco[n]em:

vos n[on] potestis venire. **Ide** **Iob**.
 xij. dicit petro. tu n[on] potes me se
 qui mo[do]. s[ed] ibi addit modo. quia
 postea fide as[er]mat[ur] seq[ue] poterat.
Isti aut[em] co[n]firmati et radicati i[n]
 fidelitate seq[ue] n[on] poterat[ur]. **Deb**. iij.
 quib[us] aut[em] iurauit vt n[on] intraret
 i[n] requie[m] suam: n[on]ne h[ic]s qui in
 creduli fueru[n]t: et vident[ur] q[uo]d n[on] po
 tueru[n]t introire p[ro]pter incredulita
 tem et ita nullam viaru[m] suaru[m] seq[ue]
 poterat[ur]. p[er] s[er]m[onem]. **Vestigia** tua n[on] cog
 noscent. nec em[er]it venietis ad fide[m]
 gen[er]aliu[m]. nec ad thronu[m] dext[er]e p[at]ris
 nec eia[m] ad libera[ti]o[n]em defunctor[um]
 s[ed] p[er] d[omi]n[u]m ex[er]tati deficietis ab his
 o[mn]ibus **Et** hui[us] causa e[st]. q[uo]d i[n] pec
 catis v[est]ris vultis p[er]manere et q[uo]d
 ad seq[ue]ndum me n[on] estis parati.
(Dicebant ergo iudei) sic infide
 les et sicut ex[er]tati et sic a[er]iales
 d[omi]na n[on] sapientes et sic i[n]deuoti et
 et impacientes ad audiendum ser
 monem dei. **De** infidelitate eor[um] d[icit]
Iob. v. **Quo** potestis crede[re] qui
 glam[ori] ab i[n]u[er]te accipitis et glori
 am q[ue] a solo deo est n[on] vultis. **De**
 ce[er]itate **Matth**. xvij. c[ec]i su[n]t et du
 ces ce[er]oru[m]. **De** animalitate p[er] **Co**
rint. ij. **A**ialis homo n[on] p[er]cipit
 ea que sunt sp[irit]us dei stulticia em[er]it
 est illi quia sp[irit]ualiter examiatur
De impacientia. **Actu**. vij. **H**is
 auditis co[n]tinueru[n]t aures suas
 et impetu feceru[n]t vnanimi[ter] i[n] eu[m]
 et hoc o[n]dit dicit[ur] eor[um] **(Nunq[uam]**
inficiet seip[s]u[m]). **In** hac em[er]it p[ar]te

secūda causa cecitatis eorum apit et
habz duos paginulos In qru
pmo ondit ipse cecitatis eorum sig
num in ceca interrogacoe qua fa
ciunt ad se inuice In scdo cecitatis
onditur vera ca. dicit ergo. **Qu**
quid interficiet seipsum et subdit
vni huius dicit habuerunt occasio
nem. (qz dicit quo ego vado vos
no potestis venire) hic clamant
simul **Grh.** et **Aug.** de fatuitate
Interficere enim seipsum non est ire.
s; potest per mortem remanere **A**dhuc
autem si interficere se esset ire et ipsi
hac via possent ire qz ipsi multo
magis possent se ipsos interficere
re **A**dhuc autem non interficiat seip
sum sic dicit phis nisi q et apud se
et apud alios turpis est et amar?
et complexione et moribus. qz illi nec
apud se nec apud homines pacem in
ueniant: mors eis est eligibilior qm
vita. xps autem in complexione et ad
deitate vniuersae et omnis gratiae virtutis
plenitudine et sibi et omnibus alijs sanctis
delectabilissimus fuit et ideo vita sua
et sibi et alijs inuicibilis fuit et ideo
nunquam ad hoc inclinari possit ut in
terficeret seipsum. **I**psi autem omni
bono privati potius ad hoc inclina
rent et ideo omnis cecitatis signum
fuit hoc qstio eorum hoc enim de? ma
xime inhibuit. ps. Nolite tangere
xpos meos etc. **Z**ach. ii. q tangit
vos tangit pu. o. au. mei. s; achito
fel et iudas perditores interfecerunt
seipsos quorum isti in perditione cotr

xpm iam tunc co. xpta socij fuerunt.
Actu. vij. pres vni occiderunt pro
phas qui pronunciauerunt de adue
tu iusti cuius vos nunc perditores fu
istis et hominade et ideo multum fuit
vicium eis ut interficeret seipsos
Sed fatua hac qstione fecerunt
ideo qz nichil iam aliquid medi
tabant nisi xpi interfectores et ideo
modica verborum occasio induxit
eos ut illam quamque modo loque
retur ad inuicem **L**u. vi. **E**x abun
dancia cordis os loquitur bonum lo
de bono thesauro cordis sui profert
bona. malum autem de malo thesau
ro cordis sui profert mala. qz dicit
quo ego vado: mors enim xpi pre
dictus est et non defectus et hoc est: q
ego vado: vos qui non nisi per me
accessum ad lumen et ad pacem ha
bere potestis. **E**ph. ii. per ipsum enim
accessum habemus ad pacem et qz
accessum non habetis per me ideo non
potestis venire **J**o. vi. **N**emo ve
nit ad pacem nisi per me **J**o. iii. ne
mo ascendit in celum nisi qui de celo descen
dit etc. et qz vos non adhaeritis filio
hominis: ideo vbi ego sum venire non pote
stis (et dicebat eis) causas verissi
mas demonstratiuas suae cecitatis
et tangit duo. s. causa et effectum. **C**au
sa autem duplicem naturam corruptam et
corruptum affectum naturam tangit in
q dicit (vos de deorsum estis) naturam
ei humanam in gratia innocencie et in ma
fectoris dei fuit in summo et ab hac
altitudine cecidit quoniam peccato acquirit

a in corrupcōe tūc depressa fuit:
 a pondē corrupcōis otinue in pe
 ius tūbitu. ij. **Thimo. iij.** Mali
 homines pfiunt in pe? errādo et
 in errore mittētes. tales fuerūt isti
 qui otinue peius a pe? in ista cor
 rupcōe defecerūt. p. **Cor. xv.** qua
 lis terren? tales a terren? hoc est
 qualif corrupt? fuit terren? pat
 tales sunt tūrem filij q̄s ad yma
 ginē a similitudinē sue corrupci
 omis pfudit **Pap. xij.** Erat sem
 maledictū ab inicio a immutari
 nō poterat natu al malicia eoz
 quia otinue illi malicie dederūt i
 cremita **Joh. iij.** Qui de terra est
 de tra loq̄t (**Ego: p oppositū: de**
superius sū) q̄ quo ad naturā di
 uinā sum de equalitate p̄ris a q̄
 ad naturā hūanam de altitudie
 inimitatis pcti a innocēcie a ple
 nitudis grē quā ab instanti con
 cepcōis accepi a nunq̄ deserui s̄
 semp ea plen? fui **Joh. iij.** Qui
 de celo venit sup ōnes est. p. **Co**
rinth. xv. qualis p̄ celestis? tales
 a celestes **Sap. xvij.** Omnipō
 tes sermo tu? dñe de celis a reza
 libus sedib? venit (**vos**) p affcū
 a volūtate (de h? mūdo estis) n̄ de
 mūdo simplicif. s̄ de hoc signant
 mūdo in malicia fundato p. **Jo**
han. vlt. Tot? mund? in malig
 no posit? est. p. **Joh. ij.** quicq̄d ē
 in mūdo aut ē cupia cordis a
 cupia oculoꝝ aut supbia vite
Rō. viij. Qui s̄m carnē sūt q̄ car

nis sunt sapiūt. **Phil. iij.** Gloia
 in confusione eoz qui terrena sa
 piunt (**Ego**) per oppositū vobis
 affectū (nō sum de hoc mundo) s̄
 potius de celo a celestis p̄ris affe
 ctū a volūtate **Joh. xvij.** de mūdo
 nō sunt sic a ego nō sum de mun
 do **Joh. xvij.** Regnū meū nō est
 de hoc mūdo **Et** qz tales estis ob
 scuritati terrene amixti a nichil i
 vobis ē de lumine celesti ideo cecā
 estis. tra em̄ non cōfert visū sed
 lumē celeste. (**Dixi ergo vob**) h̄ ē
 hac de causa (**qz moriemini i pec**
catis vris) obstinati qz lumē vi
 sus veritatis p̄ quē visum de pec
 catis exeat: r̄cipe nō vultis **Jo**
ij. Qui incredul? est filio nō h̄z
 vitam s̄ ira dei manet sup eum.
 vñ patz qz dictum dñi nō impo
 nit necitatez. s̄ pot? declarat hoc
 qd sequit eoz in malo obstina
 tā volūtate. h̄ij em̄ qui pondus
 malicie semp descēdunt a augēt
 maliciā: de se spem nullā dant ex
 eundi de pctō. s̄ sunt diffidēcie fi
 lij de quib? dicit **Eph. ij.** s̄m p̄ri
 cipem ptāis aeris hui? sp̄m qui
 nunc opatur in filios diffidēcie.
 itē. v. **Ira** dei venit in filios diffi
 dēcie. a hoc signat **Exod. xv.** De
 scendent in pfundū quasi lapis
Eze. xxxij. Descenderūt in infer
 num cuz armis suis a imq̄tates
 eoz in ossib? eoz **Ihere. xvij.** pec
 catū iuda scriptū est stilo ferreo
 in vngue adamātino exarātū ē

sup latitudinē cordis eoz vt in
debile sit factum. Et qz sermo cri
sti nō facit desperacōez istā s̄ po
us obstinatū cor eoz. ideo addit
(Si em̄ nō credideritis qz ego
sum) ecce via salutis p̄ quā solā
exire possunt de pctis. q̄uis at̄ fi
des donū dei sit s̄ tñ nulli negat̄
credere volenti. et sic in voluntate
nostra est obicem ponere fidei vel
cōsentire ad credendū et p̄ conse
quēs in voluntate nostra est i pec
catis in di vel de pctis exire et hoc
est quod dicit. si em̄ nō credideri
tis. Actu. xv. fide purificās corda
eoz. Rō. iij. Arbitramur hominē
iustificari p̄ fidem sine o. le. Itēz
Rō. x. Si cōfitearis ore dñm ille
sū xpm et in corde credideris qd de
us suscitauit illum a mortuis sal
uus eris: qz ego sū: hoc est qz ve
re sū qz idipsum semp sū p̄s. Tu
autē idem ixs es et anni tui nō de
ficient. Exod. iij. Ego sum qui sū
quod vtz est nomē dei a quo flu
it ōne eē (moriemini i peccato ve
stro) et sic a vco esse deficiās nec
r̄furgē nec redire ad vtz eē pote
stis. Joh. p̄. sine ipso factum ē nil
Aug. Pctm̄ nichil est et nichil
fiunt hoies dñi peccāt. Eze. xxviiij.
Nichil factus es et nichil eris in
ppetuum et qui sic ad nichil ap
propinqt̄ et inue morit̄ nec vnq̄
rdibit ad esse ad quod vobis re
ditus nō patebit nisi p̄ fidē quā
vos cca non habetis nec habere

vultis nec habere queritis qz cca
tatem vestram non cognoscitis et
in ea vos pacem habē putatis.
Pap. xiiij. In magno insciēcie
bello viuentes tot et tam magna
mala pacē esse arbitra sūt. (Di
cebant ergo ei) hic tāgitur qua
liter lux cca is oñditur nec tamē
videtur. dicit ergo: dicebant er
go ei: hic duo dicuntur in quorū
p̄mo q̄stio est de lumine. in secu
do autē oñditur lumen nec tamē
videtur. dicit ergo: dicebant er
go ei: adhuc infideles iudei. Ysa.
xxi. Qui incredul⁹ est infideliter
agit (tu quis es?) in persona vel
nomine. hāc questionē faciēbant
occasione eius qd dixerat. Si nō
credideritis qz ego sum. vnde q̄
runt: tu quis es? in p̄sona vel no
mine. vnde glosa. qz dixisti quia
ego sum et nō addidisti q̄s. nunc
ergo dic quis es? vt credamus.
Ysaie quadiagesimo q̄nto. Ve
re tu es deus absconditus deus
israhel saluator. Et autem istoz
ccitas quia voluerunt qd nomine
diffinito de se responderet qui in
diffinibilis est et infinitus. Gene
sis tricesimo secūdo. Cur queris
nomen meum quod est inābile
(dixit eis ihesus) hic in responsi
one tanguntur duo. In quorū
primo lux ostenditur. In secun
do cca is eozū q̄ lucē non vident
arguitur. In p̄mo hōz tria dicit̄
tur. in q̄z p̄mo lux vera mōstiat̄

In secūdo iudiciū de hijs qui lu-
 cē hanc calūniatur oñdit. In ter-
 cio veritas de lucis demōstracōe
 apitur. **D**icit ergo (**P**riāpiū q̄
 loquor vob) a duob? se lux ista
 q̄ sit oñdit ab origine et a ppria
 opacōe. ab origine cū dicit: p̄nci-
 pium: **A**ug? **P**r̄ dicit p̄ncipiū
 nō de p̄ncipio a quo alius. i. fili-
 us qui dicit p̄ncipiū de p̄nci-
 pio. i. a p̄re p̄ que omnia. omnia em̄
 p̄ filium pater opatus ē. Ipse ei
 est man? et dextera et fortitudo et
 sapientia et verbū ē patris: p̄nci-
 pium autē se dicit filius. qz licet
 pater et filius et sp̄ssanct? sint vnū
 p̄ncipiū om̄is creature et pater
 sit p̄ncipiū totū? dimitatis. tam̄
 si p̄ncipiū in racōe cause efficien-
 tis et formal̄ sumat. tūc s̄m mo-
 dum intelligēdi filio appropria-
 tur rō p̄ncipiū. quia ip̄e inq̄tū v-
 tus patris ē formalis causa p̄nci-
 piū et sic q̄dē bonitas q̄ attribuit
 spiritui sancto ad causādū incliat
Sic etiā pater cui attribuit potē-
 tia causat. sed racōez causalitatis
 adhibet ars et sapia q̄ filio attri-
 buit. **E**t sic s̄m racōem filii? p̄xia
 causa est effectui et hoc mō dīna
 nomina ordinat. **D**yo? **P**roxia
 autē causa maxime nota ē q̄ ad
 nos et iō oñdit qui? sit p̄ hoc qd̄
 maxime notū erat eis. p̄s. **T**ecū
 p̄ncipiū in die virtutis tue et c.
Apoē. p̄. **E**go sū alpha et o p̄nci-
 piū et finis: q̄ et loquor vob: **E**cce

lucis pprius act? - sicut em̄ om̄iū
 p̄ncipiū est p̄ hoc qz om̄ia p̄ ip-
 sum facta sūt. ita etiā pprius eius
 act? est diffundē lumē et spargē
 et hoc pprie facit verbū p̄ loq̄lam.
Sic em̄ verbū lumē suū ad-
 corppalat. **J**oh. xv. **S**i non veis-
 sem et locut? eis nō fuisset p̄ctū
 nō haberēt. loq̄nto ei lumē spar-
 git et om̄es illuminat. **H**eb. p̄. m̄
 tiphariā multisqz modis et c. vñ
 ibidē dicit qui cū sit splēdor glo-
 rie. qz in loq̄nto se ostēdit splen-
 dorem eē et ideo sic se maifestavit
 p̄ originē et actum. **S**i autē q̄ri-
 tur p̄ quid tribit hoc qz dico p̄nci-
 piū ad standū p̄ filio cū p̄nci-
 piū ueniat trib? p̄s om̄is. iā p̄tz
 ex dictis qz verbū dicit racōem
 p̄ncipiū p̄ximā creature et p̄ hāc
 appropriacōez stat p̄ filio. tñ q̄
 uis sic legam? s̄m **A**ug? et **B**e-
 da? : nō habz hāc lram **C**riso?
 s̄ dicit in grecis codicib? in veis
 exemplarib? eē hanc litterā. **E**t a
 p̄ncipio dixi vobis et sic exponit
 vos q̄ritis q̄s sum et hoc nō oportet.
 qz a p̄ncipio p̄dicacōis mee
 dixi vobis. et quis sū qz filius dī
 sum. et vñde sū qz a dō patre mis-
 sus sū. et hoc dixi verbo et p̄bauī
 per effectū in ope. quia sū filius
 dei s̄m dīnam gnacōem et filius
 hominis s̄m hūanam. **J**oh. xv.
Vt credatis qz ih̄s est filius dei
 viui et vt credētes vitā habeatis
 in noīe ip̄si. **T**ñ **A**ug? dicit qz

in greco patet qd pncipium e ac
aufatui casus a femi gnis ac fi
dicat. veritate credite me ee qz il
la est omium pncipiu Job. xiiij.
Ego su via veritas a vita (multa
habeo) hic ondit iudiciu futurū
de hys qui lucē hāc calumniāt
Quo autē dicit scz qd suū est de ta
libus iudicare a qd differt iudici
um vsqz ad tēpus p̄finitū a p̄e
dicit ergo: multa: male cōtra me
p calūniā fca habeo (de vobis
loqui a iudicare) Et sic obiatur
qd sup. iij. dicit qd nō misit de? fili
um suum in mūdū vt iudicet mū
dum. dicit Aug? qd aliud ē nūc
iudicāe hoc est nō nunc verba cō
denacōis pferre a aliud multa
iudicare habere in futuro qn cū
tēp? accepit iusticias iudicabit
math. vij. In quo enī iudicio iu
dicaueritis iudicabimī. sic ergo
multa habeo de vobis loq: docen
to si crederitis. **Ex. iij.** Fili tuis
sermōes meos qd ego loqr assu
me in corde tuo a aurib? tuis au
di a vade a ingredere ad trāsmi
gracōez populi tui a loqueris ad
eos a dices. h dicit dñs de? si for
te audiāt a quiescant a iudicare
in futuro q̄uis dēnacōis verba
mō non pferaz. **Ysa. iij.** Dñs ad
iudiciū veniet cū seniorib? popu
li sui. **Nich. vi.** Surge a stende
iudicio aduersus mōtes a colles
a audiāt vocē tuā. **Ysa. v.** Iu
dicatē inter me a vineā meā (sed

quī misit me) pat (verax ē) in iū
dicio a psonam nō accipiet nec
munera a ideo ad iudiciū illi? rfe
ro me. verax enī est pat ex se ex q
sū ego veritas quā gerit ex se et
ideo vt veritas fili? veritatis vera
dico a iudico a ideo q habeo iudi
care nō manebūt indiscussa Rō.
iij. est autē de? verax omis lō mē
dax. **Actu. x.** Non ē psonaz ac
ceptor de? nec etiā munerz accep
tor. **Prover. vi.** Nō accipiet p re
dempcōe bona plurima (a ego q
audiui ab eo hoc loquor) a iō ve
ritatis habēt autoritatez. audiē
autē filiū a p̄e est veritate in sig
no veritatis p̄cipere. signū autēz
veritatis est verbū. verbū autē ē
a p̄cipit se ee filius inq̄tum ē sa
piēcia geita pfluēs a sapia igēi
ta a iō dixim? supra qd fili? vidz
a patre per indifferēciam essen
cie. h audit p distinctōem perso
ne inq̄tum est filius verbum. Jo
hānis q̄nto. **D**icit audio iudi
co a iudiciū meum verū est. qz
non quero voluntatem meam. h
voluntatem eius qui misit me.
Dicit ergo hoc loquor (in mūdo)
heb. p. **N**ouissime dieb? istis lo
cut? est nobis in filio (a nō cog
nouert) ecce cecitas q sibi lucem
clae onsa nō videt. **Nō** ei istis oi
bo declaracōib? adhibitis cogno
uert p discrecōez certā a fidē (qz
p̄em ei?) naturalē a substācia
lem (dicebat ee deum Rō. p̄mo.

Obscuratū est insipiens cor eorū - di-
 centes se enim esse sapientes stulti facti
 sunt. **A**bdie p̄. **P**erdā sapientes
 de p̄dumea et prudēciam de morte
 esau. **(D**icit ergo eis ih̄s). **H**ic
 incipit ostendere q̄ etiā cum hęc lux
 maxime extincta ab eis esse putat̄
 tūc maxime oriet̄ et ostēdetur et
 agnosceat. **D**icit autē hic duo. s.
 q̄ lux xp̄s post mortē maxime co-
 gnoscet̄. dicit etiā et causā illius.
 dicit ergo duo. in p̄mo cognitio
 nē sc̄z natuē p̄ mortē et cogitōez
 ventatis sc̄z i h̄mōe dicit ergo. **(C**ū
 exaltaueritis) mors filij dei exalta-
 tio dicit̄. quia p̄ ipsā ascendit et in
 cognitōe et in v̄tute et in redēp̄cō-
 ne et in b̄titudine et in celū. **I**n co-
 gnitōe **P**hil. ij. p̄pter q̄d et deus
 exaltauit illū et dedit illi nomē et
 et om̄is lingua confiteat̄ q̄z domi-
 nū ih̄s xp̄s in gloria ē dei patris
De virtute quā exaltat̄ ostēdit.
 quia totus mūd̄ tremuit. p̄s.
Exaltare dñe in virtute tua etc.
In redēp̄cōis ope **J**o. xij. **E**go
 si exaltat̄ fuero a terra o. t. a. n.
De exaltacōe autē b̄titudis p̄s.
Exaltabo te domine quā suscepisti
 me. hoc est ad b̄titudinē tuā me
 s̄bleuasti. **D**e celi exaltacōe p̄sal.
Exaltata est magnificētia tua
 sup̄ celos de. h̄is de causis dicit̄
 tur exaltacō mors xp̄i et quāvis istī
 exaltacōes istas nō intenderēt. tā-
 mē de? pat̄ causauit eas in pessi-
 mis volūtātib̄ eorū. sic dicit **A**u-

gustin? **D**e? optum? nunq̄ malū
 fieri p̄mitteret nisi sc̄ret bona q̄
 ex malis eliceret et quia hoc bonū
 ex malo eliatū ē. idō dicit: **C**um
 exaltaueritis (filij dei): q̄z h̄m
 q̄ filij dei h̄m ad dionē natuē di-
 uine et p̄prietatē pati nō potuit.
Jo. iij. **D**icit exaltauit moyses
 serpētē in deserto sic exaltai opoz
 tet filium dei (tūc cognoscetis
 quia ego sū) quia tūc h̄m p̄sal.
Testimōia tua credibilia facta
 sunt minis. vñ **C**eturio dixit. ve-
 re filius dei erat homo iste **L**u. xx
 iij. **Q**uis multitudo eorū q̄ siml̄ ade-
 rant ad spectaculū istud et videit̄
 que fiebāt p̄cūcietes pectora sua
 reuertebāt. **(E**t a seipō facio mi-
 chil) tūc enim ip̄e pater ostēdit q̄ o-
 m̄ia que fecit filius ab ip̄o fecit.
 q̄z tūc om̄ia p̄ maxia p̄digia con-
 firmauit **J**oh̄. v. **N**ō potest filij
 a seipō facere quicq̄ nisi q̄ vide-
 rit p̄rem faciētē. h̄z autē maxi-
 mū fuit q̄ virtute p̄p̄e datatis cri-
 st̄? resurrexit. **P**er hęc enim om̄ia p̄-
 bata sunt sic optime **J**udic. xvi.
 significat̄ q̄ cum philistinī sam-
 sonem q̄ sol fortis interpretat̄ tor-
 mientē se conclusisse gaudebant.
Ista vincula cōfregit et ad verti-
 ces mōtis ascendit. quia iudei cū
 xp̄m tormentem somno mortis
 se apud inferos conclusisse gaude-
 bant **I**lle vt sol fortis lumē ubi
 q̄ sp̄arhit et fractis vinculis mor-
 tis et portis inferni in celi verticez

quā fuis se exaltauit et sic omnia que
fecit a patre celesti habere se p
baunt. psalmista. **N**otas michi
fecisti vias vite adimplebis me
leticia cum vultu tuo **A**ctu. secu
do. **Q**uē suscitauit de? solutis do
loribus infirmi iuxta quod im
possibile fuit teneri illum ab eo.
(**P**ed sicut docuit me pat) doce
re prēm filiū est sic aliam psonā
generatē alij a se psona ab ipso
genite p hoc qd verbū suum est et
in lumine suo verbuz de ipso pce
dit tradere noticiā **C**ol. ij. In ip
so sunt omnes thesauri sapie et scie
dei absconditi. **P**s. Docuisti me
a iuuetute mea et vsqz nūc pnun
ciabo mirabilia tua **J**o. vij. mea
doctrina non ē mea (**h**ec loquor)
quia vna est doctrina patris do
centis et filij docti. et ideo sicut do
cet pater **h**ec loquitur filius. os ei
patris est filius **J**oh. decimo sep
timo **O**pus cōsummaui qd dedisti
michi vt facerem (et qui misit
me mecum est) horum que dixit
tāgit hic ppriam causā. hoc ei di
cit ppter essencie vnitatē et ppter
cōsensu sformitatē **D**e eēcie q
dem vnitatē dicit **J**oh. xiiij. **N**ō
credis qz ego in patre et pat in me
est? **J**o. x. ego et pater vnū sum?
De cōsensu cōformitate **I**bere. p.
Ne timeas a facie eoz qz ego te
cum sū vt eruā te dicit dñs deus
Ps. **C**um ipso sum in tribulacō
ne (et nō reliquit me solū) qz nū

qz sum reliqt? ab ipso cui? deitati
sum vnitus et voluntati per omnia
cōformis **H**eb. xiiij. **N**on te dese
ram neqz derelinquā et racōez hu
ius vlteri? assigt (qz ego q pla
cita sūt ei facio semp) cum cōtinu
itate et pseuerēcia nunq̄ intermī
pens nunq̄ deficiens **J**o. iij. me
us abus ē vt faciā voluntatem
pris mei q misit me et vt pficiāz
op? illius **E**t ideo pr dicit de filio
Lu. iij. **T**u es filius meus dilcūs
in te cōplacui michi. s̄ contra hoc
qd dicit nō reliquit me solū: vi
detur eē qd dicitur **M**atth. xxvij.
Deus de? meus vt qd dereliqui
sti me? **P**ed ad h̄ dicēdū qz nun
q̄ derelict quo ad vniōem et bñ
placituz. s̄ dicit dereliquisse quo
ad exteriorē hominis assumpti de
fensionē qn hominē illū passioni
b? et tribulacōib? exposuit et ab
iudeorum pessima voluntate non
defendit ad **R**omanos octauo.
Qui etiāz proprio filio suo non
peperat deus. sed pro nobis om
nibus trididit illum et h̄ est (**h**ec
illo loquente multi crediderunt i
illuz) **H**ic incipit ps illa q ē de v
bo dei et luce scdm qz a seruitute
est liberatua **E**t habz duas par
tes. **I**n quarum prima doctrine
huius ex auditoribus sumitur
occafio. **I**n secunda autem do
ctrina ponitur per ordinem **D**ic
utiqz h̄ ergo illo saluato ē nrō vt
luce vera loq̄te et oēs illūinante

Multi de turba crediderunt in illū
 nō pfecta fide s̄ infirma et ideo
 post modicū vt dicit Crisostomus. Con-
 uersi sūt ad cōtumelias Rō. i. Fi-
 des est ex auditu. Audit? aut per
 verbū xp̄i erāt tamen de illis de q̄
 bus dicitur Luce. viij. ad tēpus
 credūt et in tpe tēptacionis rece-
 dūt tñ quia infirmis fouenda ē
 fides donec cōualescāt. idō loqui-
 tur eis dñs dices (Dicebat ergo
 ih̄sus) monita salutis dans eis
 (ad eos q̄ crediderūt ei). hec ps
 ē in qua p ordinez ponit liberta-
 tis doctrina Et diuidit in duas
 ptes In q̄z p̄ia vere libertatis
 doctrina ponit i sc̄da vero quō cō-
 tūelia p tātō bñficio xp̄o a iudeis
 irrogat ibi: Rñderūt ergo iudei
 et dixerūt Nōne bñdicim? nos:
 Adhuc p̄or haz in duas diuidi-
 tur ptes. In quarū primaxere li-
 bertatis p̄ncipia ponit. In sc̄da
 aut gloriātibus in falsa libertate
 cause gloriacionis excludūt ibi:
 Rñderūt ei Nemē abrahe sum?
 Quinqz aut in p̄ma haz p̄cium
 notatur. quorū primū est ad q̄s
 ista doctrina refert. qz ad eos q̄
 iā libei esse incēperūt. sc̄dm exere
 libertatis p̄ncipiū. terciū vere lib-
 tatis incrementū. q̄rtum est p̄fe-
 diomis libertatis p̄fectiū. quin-
 tū vero totū libertatis cōplemen-
 tū: Dicebat ego ih̄s ad eos q̄ cre-
 diderūt in eū. qz illi iā incēperāt
 eē libei p hoc q̄ ad fidem sūt voca-

ti. Gal. v. vos in libertatē vocati
 estis fratres. solummō ne liberta-
 tem v̄rām detis in occasionez car-
 nis. Fides em̄ est libertatis incēp-
 qz facit sciē que sit libertas i grā
 et ideo ill tanq̄ libertatē intelligē-
 tib? loq̄tur. Job. xxxiiij. viri intel-
 ligentes loquūtur mihi et vir sa-
 piēs audiat me (Si vos manse-
 ritis) p̄seuerant et intelligibilit̄ et
 obediēter (in sermōe meo) perse-
 uerāter vt in illo meditemi p stu-
 diū. intelligibilit̄ vt in illo intelli-
 gatis sanctisp̄s misterium Obe-
 dient vt illū impleatis p operis
 exerciciū. de quorū primo dicitur
 Heb. xij. In disciplina p̄seuera-
 te se vobis tanq̄ filijs offert de?
 filij aut̄ dei sunt liberi. de intelli-
 gibilitate vertoz. ij. Thimot. ij.
 Intellige que dico dabit em̄ tibi
 dñs in omnibus intellectu. Ps.
 intellectu tibi dato ac. De obedi-
 encia. Deute. xxvij. Maledictus
 q̄ non p̄seuerauerit i omnib? ser-
 momib? legis vt eos ope imple-
 at. Deut. xxvij. Si audieis vo-
 cem dñi dei tui vt facias atqz cu-
 stodias om̄ia mādata ei? q̄ p̄ced-
 pio tibi hodie fa. te. do. ex. c. gen-
 q̄ versant in terra hoc ē in affectu
 terreno qz tu eris liber et earum
 dom? . Ecce vere libertatis p̄nci-
 piū est sic in sermone dñi mane-
 re (Vere discipuli mei eitis) disci-
 pulus em̄ verus ē qui vere doctri-
 nis sui in gr̄i sine errore ē ibutus

et hoc est libertatis incrementum
studia enim liberalia ut dicunt philosophi
liberant hominem. Dicit enim philosophus quod
liberum dicitur hominem qui causa
sua est homo ei ut dicitur in x. Et hi
eorum solus intellectus est quia alia non
sunt humana que sunt in ipso sed sunt
brutalia. Intellectus discipulis di
uinis proficitur et non de alijs. De
bre. xij. quod si extra disciplinam estis
quibus participes facti sunt omnes er
go adulteri et non filij estis ac si di
cat de semine libero nati non estis
sed de spurio et seruilis. Isa. l. Dominus
deus aperuit michi aurem. ego autem
non tradico retrosum non abij. Jo
han. xij. In hoc cognoscet omnes
quia mei estis discipuli si dilectionem
habueritis ad invicem. quia dilectio
vos facit tenere meam disciplinam.
Joh. xiiij. Si quis diligit me ser
mones meos servabit. discipulus
enim verus est qui ita tenet discipli
nam prout tradita est a magistro.
Math. xi. Discite a me quia mitis
sum et humilis corde (et cognosce
tis veritatem). Ecce vere libertatis
perfectum. cognitio autem veritatis
est cognitio eius per quod res vere est
id quod est et hoc non est nisi ars et sa
pientia divina in verbis dei posita.
Per artem enim et sapientiam dei res est
vere id quod est et per quilibet alia prin
cipia cadit a veritate sue entitatis
per hoc quod materialia et mutabilia
sunt et a vero esse mutabilia. Joh. xvij.
Sanctifica eos in veritate sermo tu

us veritas est. Joh. p. dicit de ver
bo plenum gratie et veritatis. Itē. xiiij.
Ego sum via veritas et vita. ij. et
dre. iij. Veritas vincit et invale
scit super omnia vincit veritas et ideo
liberat a vanitate mutabilitatis
et est perfectum principium ipsius liber
tatis et hoc est quod sequitur (et veri
tas liberabit vos) et hoc est vere
liberatis complementum. Ro. viij. Ipsa
creatura liberabitur a servitute cor
ruptoris in libertatem glorie filiorum
dei. Gal. iij. Illa que sursum est liber
salva libera est que est mater nostra.
Dic ergo sermo domini per hoc quod est
veritas liberat a coactione et obliga
tione vanitatis. per hoc quod est primo
gratia liberat a culpe et iniquitatis
servitute. per hoc autem quod est primo
omnipotentis dei liberat a servitute
miserie. primo dat libertatem natu
re. secundo dat libertatem glorie
et tercio dat libertatem glorie. (Re
sponderunt ei). Dic excludit glo
ria eorum qui in libertate gloria
tur. Et habet duas partes. In qua
rum prima excluditur gloria lib
tatis carnalis. in secunda que fit
vera libertas aperitur ibi. Respon
dit eis ihesus amen amen etc. In
prima questione duo supponuntur
et unum inquiritur. supponunt ei
quod semen sunt liberi abrahe per li
beram matrem nati dicentes. semine
abrahe sumus. Supponunt etiam
quod non se in servitutem rede
gerint per opus degeneracionis.

a tanto prē cū dicūt nemini ser-
uuium? vnq̄: a hoc est (Rūderit
ei iudei) carnalē intellectū haben-
tes a ido in sermōe xp̄i p̄ intelle-
ctū spūalem nō remanētes. p̄s.
Nescierūt neq; intellexerūt in te-
nebris ābulant Sap. ij. Exce-
ruit eos malicia eoz a nescierunt
sacramta dei (Memē abrahe) car-
nale (sum?) nati p̄ liberā sarā cre-
dentes q̄ p̄ hoc eēt liberi nō intel-
lexerūt isti qd̄ dicit apostol? Gal.
iii. Qui de ancilla fm̄ carnez
nat? ē q̄ vero de libeā p̄ re promi-
siōez Et ita q̄ non ē filius p̄missi
om̄s gracie nō est spūaliter fili?
libere Isti ergo qui se corrupcio-
nis carnalis filios eē pbabant:
erant filij ācille Via. p. Ido vo-
cant semen nequā. ve gēti pecca-
trici populo ḡui iniquitate semini
nequā filijs sceleratis Sap. xij.
Iniqua ē natio eoz a naturalis
malicia eoz a nō poterat immu-
tai cogitacō eoz i p̄petuum: a ne-
mini seruium? vnq̄: h̄ videtur
falsū dicere Gen. xv. Sāto p̄no
scens q̄ p̄grinum futuruz sit se-
men tuū in terra aliena a sbiciēt
eos seruituti. psa. xlix. hec dicit do-
min? de? redēptoz tuus sanctus
israhel ad cōtēptibile animaz ab-
hominatā gētem ad seruū dñoz
videt ergo q̄ seruiērūt. vn̄ Au-
gustin? O pellis inflata nō ē veā
magnitudo h̄ tumor a hoc ip̄fuz
fm̄ tēporis libertatē: quō v̄z di-

xistis? Joseph venūdat? est pro-
phete in captiuitatē ducti sūt. po-
pul? in egipto in luto a latē hui-
erūt. v̄s ip̄si tributa soluebatis.
Ped ad hoc dicendū q̄ duplex
est seruit? vna quidē cōdicōis a
altera violente oppressiōis. Con-
dicōis est quādo aliq̄s nat? ē ser-
uus vel a dño suo vel a seip̄so v̄l
p̄pter p̄ctm̄ aliq̄s addit? est ser-
uituti a hoc modo dicūt se suos
nō esse Per violētam autē opp̄s-
sionē erant a multis in h̄uitutez
subiecti a sic loquūtur autorita-
tes in ducte Leuit. xxv. Veruus
a ancilla sint tibi de naciōib? que
in circuitu tuo sunt. fr̄es autē ve-
stros filios isrl̄ nō opprimetis ser-
uitute. vn̄ de salomōe d̄r q̄ de fi-
lijs isrl̄ neminē seruire cōstituit.
Dic ergo quo ad cōdicōem hui-
tutis dicūt q̄ (nemini huium?
vnq̄ Quo tu dicis?) ecce q̄stio
ex duob? sup̄positis (liberi eitis)
quia q̄ liber est iā nō p̄t fieri li-
ber. q̄ de spūali libertate nichil
intellexerūt Gal. iij. Non sum?
ancille filij sed libere. Est autem
notādum q̄ xp̄s quatuor dixēat
scz que erāt faciēcia libertatē quo-
rū vnū ē manere i sermōe eius.
secundū discipulos eius esse. ter-
ciū cognoscere veritatē a q̄rtūz
liberos eē vel fore a isti nō faciūt
v̄im nisi de vno scz de vltimo Et
ad hoc dicendū fm̄ Cris. quia
de alijs nullā curam habuerunt.

quilla spūalia fuerūt. De quarto autē qz gloriā seculi p̄tecebant magnaz vim faciebant (Rūdit eis ih̄us) secūdam est in q̄ excludit huius libertatis gloriā. habet autē tres ptes. In quarū prima ostēdit rācōem vere et spūalis seruitutis. In secūda ostēdit quis liberare p̄t a cōdicōne huius futuris. In tercia excludit obiectiōne quā faciunt de cōdicōne libertatis. In p̄ma harum duo faciūt in quorum primo ostēdit seruitutis originem et veram causam. in secundo ostēdit serui a domino abiectiōnem. dicit ergo: Respon- dit eis de libertate falsa gloriāntibus. Ihs vere liber nat⁹ domini⁹. (Amen amen dico vob⁹) bis dicit amen qz dictum a⁹ duplicat⁹ et fir- matur. scz ex rācōe naturali et ex sermōe d̄mo. p̄s. In eternū d̄ne p̄manet verbū tuum (ōnis qui facit p̄ctm̄) aliud est facere p̄ctz et aliud pati p̄ctm̄. qui em̄ facit peccatū mente et volūtate descendit a dignitate libertatis d̄ine et nature et gracie et glorie. Quia dicit Dam̄. qz peccatuz est recessio ab eo qd̄ s̄m naturā in id qd̄ est pre- ter naturā et ita recedit a libertate in qua fact⁹ ē. quia liber erat ex di p̄magine p̄fectiue. liber eāt a coactōne p̄natiue libertatem. lib- erat ad grāciam per eam quā ha- buit ad grāciam abilitatem lib- erat ad gloriā per eam que est

gracie ad gloriā ordinacōem et ab ōnibus h̄is descendit et pre- cio delectacōis p̄cti se vendidit voluntarie in seruitutem. Quia au- tem patitur peccatū triplicat⁹ pa- titur. aut enim iniacētē fomi- tē peccati patit⁹ eundē tamē fomi- tem refrenans. Rō. vij. Si autē qd̄ nolo illud facio non ego ope- roz illud sed qd̄ habitat in me pecca- tum. Glō. hoc est fomes p̄cti. aut patitur peccatū insurgēs contra se sicut laurenci⁹ passus est tyā- midem decij. p̄. Machab. ij. a ver- bis viri peccatoris ne timuentis cui⁹ gloria sterqus et vermis est. et hoc modo patitur homo p̄ctm̄ dyaboli in temptacōe. aut pati- tur peccatū p̄mittēdo peccatū. sic de⁹ patitur peccatū hominū et vi- ri sancti ne peius fiat vel vt mai⁹ bonum eliciat. Cant. secūdo. Si- cut lilium inter spinas sic amica mea inter filias hoc est virtus in- ter vicia. sic amica mea inter fi- lias. Iste sic patiens non cadit a libertate (seruus est p̄cti) in to- to seru⁹ efficiat. quia mente libera a dignitate libertatis descendit et hoc patet rācōne et lege vt dupli- citer confirmetur. Rācōnem em̄ seruitutis philosophi assignāt dicente⁹ eum esse seruum qui im- pedita mente et rācōne impeditas ad proprium regimen habz ope- racōes. Ille em̄ cā sui eē nō p̄t s̄ indigz vt alio regat⁹ q̄ liber et nō

impedit? est in istis **Sap. xvij.**
 tot? orbis limpidio illustrabatur
 lumie nō im peditis opib? tene
 batur. Illis aut solis supponeba
 tur gūis nox ymago tenebrarū
 que erat eos op̄hensura. p̄ctm̄ cū
 tenebra ē spūalis tenens m̄tem
 ⁊ racōem ⁊ voluntatez ne liberis
 actib? opetur. lege autē hoc pro
 bat duplici dīna ⁊ cūili. **Diūna**
 q̄dem lege **Gen. ix. vbi.** p̄pter pec
 catū p̄is chanaā puer addidit?
 est seruituti. vbi dicit maledict?
 puer chanaan huus seruorū fit
 fratrib? suis. **Cūili autē** qz hu?
 dicit seruat? qz qui p̄mo in bell
 miustis q̄ mouebāt cūib? capti
 ⁊ supati a morte seruabātur ad
 vilia op̄a ⁊ obsequia serui fuerūt
 ⁊ dicebant. **ij. pet. ij.** **A** quo q̄s
 supat? ē eius seru? ē ⁊ si fit sup
 tus delectacōe p̄cti: seru? ē p̄cti:
Attēde autē q̄ licet aliquis hu?
 fit p̄cti p̄pter qd̄ volūtate se pec
 cato subicit. tñ p̄ctm̄ non est do
 min? eius. qz non habz in se ali
 qd̄ vnde supponat? aut dñetur.
Sicut qñ aliq̄s est seru? seruo
 rū q̄ in se nichil habz vñ supposi
 cōem habeat. ⁊ ido p̄ctōr ē seru?
 seruoꝝ nō seruus alicui? domini
Via. xlix. **Ad** cōtēptibilem aiaz
 ⁊ ad abluinatam gētem ad ser
 uū dñoz **Gen. ix.** seru? seruoꝝ
 fit frībuz suis ⁊ ido q̄ facit p̄ctz
 nec in eo cui? seruus est nec in se
 habz libertatē ⁊ hoc notat dñs i

eo q̄ nō dicit simpliat: q̄ facit pec
 catū seru? est: s; cum addicōe di
 cens: seruus ē p̄cti. **Veru?** autē
 nō manet in domo in eternū) oñ
 dit hic serui a domo abiectioez
Dicit ergo: seru?: qui dicto mō ē
 seruus siue seruituti addidit? tū
 racōe tū lege: nō manet: dignita
 te libertatis quā a patre habuit
 amissa: in domo: hoc ē in familia
 p̄rīffamilias. qz dom? p̄rīffamī
 lias est libera ex p̄re: in eternū: s;
 est nūq̄ manet. qz si manerz in
 familia existēs seru? iaz diuidēt
 hēditatē cum libeīs ⁊ sic libeā bo
 na p̄rīffamilia? ad alienā manū
 indignā deruarētur scz ad eū cu
 ius ille iam seruus effect? ē qui ē
 liberi p̄rīffamilias hostis ⁊ inimī
 cus. vñ **Gen. xxi.** **Eice** ancillā ⁊ fi
 lium eius. nō em̄ erit heres filius
 ancille cū filio meo ysaac. p̄s. nō
 habitabit in medio dom? mee qui
 facit supbiā. **(filius autē manet**
in eternū) qz ille libertatē in qua
 nat? est cōseruat ⁊ ideo in heredi
 tate p̄rīffamilias bona cōseruat
 ⁊ honore dom? **Rō. viij.** **Si** aut
 filij ⁊ heredes: heredes quidē dei
 coheredes autē xp̄i **Joh. xiiij.** **In**
 domo p̄rī mei mansiōes multe
 sunt. **Obicit autem** s; ea q̄ dicta
 sunt **Nūi. xij.** **Seru?** meus moy
 ses qui in omi domo mea fidelissi
 m? ē **Heb. iij.** **Et** moyses quidē
 fidelis erat in domo tāq̄ seruus
 in testioniū eozū que erāt dicēda

Matth. xxv. Fidelis seruus et prudens quem constituit dominus supra familiam suam ut det illis in tempore tritici mensuram. ergo seruus non tamen manet in domo sed etiam preest familiam domini. **Ad hoc dicendum** quod seruitus bicinque equiuoce sumitur. seruitus enim in communi dicta notat subiectionem. Est autem subiectio ad optimum et honorabilissimum scilicet ad deum et ad bonum dominum et per hanc seruitutem libertati et dominacioni appropinquat. et ideo dicit **Gregorius** quod seruire deo regnare est. Est autem seruitus per suppositionem ad vilissimum per affectum et per hanc seruitutem homo vilificatur et vere suus efficitur. Est enim homo natura media et per meliora appropinquat summo et per viliora appropinquat infimo et ideo per superiora liberatur et extollitur. quod ad illa ordinatur ex natura. per inferiora autem vilificatur quia illa sunt casus a natura ipsius et hoc modo appropinquando superioribus loquitur de seruitute in autoritatibus inductis **Rom. vi.** cum enim serui ecclesie per dei liberos fuistis iusticie et hoc est mala seruitus. cum autem consequenter dicit nunc uero liberati a peccato. serui autem facti deo habetis fructum uerum in sanctificationem. finem uero uitam eternam dicit de bona seruitute et de bona libertate et per hoc patet solutio ad totum. **Seruus** tamen simpliciter dictus in mala sonat seruitutez pp

ter sex causas. **Prima** est quod vilis est seruus. **Ysa. xlix.** ad abominatam gentem ad seruum dominorum. **iiij. Regum.** si regnauerit adomas erimus ego et filii tui salomone peccatores. hoc est serui uiles qui in omni actu nostro peccatores reputabimur. **Secunda** causa est quod uilibus uescitur. **Lu. xv.** Misit eum in uillam ut porcos pasceret ubi cupiebat implere uentrem suum de filiquis quas porci manducabant et nemo illi dabat. **Tercia** causa est quod uilibus operibus mancipatur. **Exo. p.** Opprimebant eos opibus duris luti et lateris omniumque famulatu quibus opprimebant eos in terra. **Quarta** causa est quod uiliter tractatur. **Iher. v. et xvi.** seruietis dominus alienis in terra non uera qui non dabunt uobis requiem. **Tren. vi.** ceruicibus minabamur lassus non dabat requies. **Quinta** causa est quod reputatur inutilis. **Osee. viij.** Culm? stans non est in eis germine non facies farinam. quod si fecerit alieni comedet eam. **Sexta** causa est quod alienus est a domini familiaritate et a dei honore. **Jo. xv.** seruus nescit quid faciat dominus eius. **io. di. Rom. viij.** Non accepistis iterum spiritum seruitutis in timore sed ac. spiritum adoptionis filiorum in quo clama. abba patris. hijs ergo de causa male conditionis est quod simplicitate seruus est et uilibus peccato et dyabolo supponit. filii autem in spiritu libertatis nati sunt uel a filio libero ad libertatem uolunt. **Et ideo dicit ps.**

Spū p̄cipali cōfirma me p̄cipalis ei spūs p̄iceps libero? fa-
 at et hoc ē (si ergo filius) et t̄git
 hic libertatis vere p̄cipium p̄ qd̄
 ad libertatez possent reduci: si er-
 go filius: qui vere liber ē et potēs
 in domo libertatis (vos liberauit)
 hoc est p̄ spm̄ libertatis? libertati do-
 nauit tuc (vere liberi eritis) in
 feriorib? vob̄ nō suppositis Col-
 p̄. Gripiuit nos de pt̄ate tenebra-
 rū et t̄stulit nos in regnū filij di-
 lectōis sue et in illo regno sum?
 liberi in pt̄ate autē tenebrarū su-
 m? serui Apoc. v. Redemisti nos
 in sanguie tuo ex om̄i tribu et lin-
 gua et nacōe et fecisti nos deo nō
 regnū. ecce absolutio a mala ser-
 uitate et q̄lter donati sum? bone
 libertati (scio qz filij abrah̄e estis)
 Ecce conclusio tacite obiectiōis. qz
 posset aliq̄s instare de libertate? di-
 cōis carnalis et ideo dicit q̄ in
 hac nō est instanc̄a. qz de hac n̄
 loquitur et ideo dicit: scio: quidē
 quia hoc est maifestū: quia filij
 abrah̄e estis: carnales et carnali
 cōdiciōe liberi. (si queritis me i-
 tificere) qd̄ vobis a p̄re abrah̄a
 libero non ē innatuz. Et ideo hęc
 ps diuidit in duas ptes In qua-
 rum p̄ma oñdit q̄ actus fuitu-
 tis ex patre libero nō est innat?
 in secūda hoc explanat In p̄ma
 haz sunt quinqz. p̄mū ē hoc qd̄
 dicit: scio quia liberi estis: p̄ car-
 nis cōdiciōe que minima ē inter

ones libertates. qz quid valet libe-
 ros eē ab hominib? h̄m carnē et
 seruos eē viciōz et demonū scdm̄
 spiritū. secundū autē est q̄ dicit
 h̄ queritis me interficē: qd̄ ē cā
 seruitutis spūalis et bñ dicit q̄ri-
 tis q̄tum in vobis ē. quia opere
 implere nō potestis nisi qm̄ ego
 elegero. ps. Persecut? ē hominē
 inopē et mendicū et cōpūctum cor-
 de mortificare. Pap. ij. Morte
 turpissima et demnem? eum. terci-
 um est (quia h̄mo me?) et ē cau-
 sa fuitutis: qz h̄mo me?: liberās
 hominē a mala seruitute (nō ca-
 pit i vobis) Sicut em̄ dicit Au-
 gustin? sermo dñi ē sicut ham?
 qui dū capit capit? et dum capit
 capit qui si caperet sermo in vob̄
 traheret vos ad libertatē. nō em̄ ca-
 pit ad p̄ncipem h̄ ad salutez Job
 xl. Nunq̄d poteris extrahere leui-
 athan hamo? Est etiā h̄mo do-
 mini sicut gladi? qui dum capit
 secat in pfundū et soluit et liberat
 ab alligatis Heb. iij. Viu? est
 sermo dñi et efficac̄ penetrabilior
 om̄i gladio anāpiti p̄tingens vs
 qz ad diuisionē corpis et anime
 et pagū quoqz et medullaz Hęc
 est ergo causa vere seruitutis. ser-
 uitatez em̄ corpale si dura esset ef-
 fugere quis possit. seruitutē autez
 fuitutē autez istā secū fert q̄cum
 qz vadit quicūqz h̄uis est Aug.
 Q miserabil? seruitus pleriqz ho-
 nes cū malos h̄nt dños venales

se petūt nō querētes dñm se non
habē h mutare. seru? vero pecca
ti quid faciet quē interpellat. ser
uus aliqui duris imperijs sagita
tus fugiendo req̄esat. seru? vero
peccati quāq; fugiat secuz trahit
cōsciēciā malā nō est quo eat nō
em̄ recedit a semetip̄o. (Ego qd̄
vidi) quartū est istud vbi osten
dit signū vere libertatis vt p op
positū pateat designatio vere ser
uitutis. Dicit ergo ego qui sum
natus liber et in libertatez: qd̄ vi
di: hoc est in v̄itate eēcie sapi
encie cognoui (apud prēm) hoc
ē in equalitate prīs (loquor) do
cēdo et manifestando. Joh̄. v. nō
potest filius facere q̄c̄q; nisi qd̄
viderit prēm facientez. qz filius
prēm imitat. Eph̄. v. Estote imi
tatores dei sicut filij carissimi (et
vos q̄ vidistis) quātum est vbi
verā p signum ostēdit seruitutez
Dicit autē: que vidistis: intus q̄
dyabol? in corde oñdit. Joh̄. xiiij.
Qu dyabol? misisset in eoz vt tra
deret euz iudas filius scariothis
(apud prēm v̄m) dyaboluz (fa
ctis) Eze. xvi. pater tu? amore
us et mater tua cethæa. Luce. iij.
Matth. iij. gemmina viperaruz
q̄s vobis demōstrabit fugē a v̄e
tura ira? qz suggestiōib? populi
obeditis. (R̄nderunt et dixerūt ei)
hic incipit explanatio dictoz. Et
dicuntur duo qz vnū est allegacō
prīs carnalis et secūdū q̄ ille nō

fit pater eoz in cōceptis extra cri
stum malis. dicūt ergo (pat̄ no
ster) carnalis (abraham est) q̄a
putāt q̄ reputētur i semine qui
carnales sūt filij. extra qd̄ ap̄tus
dicit Rō. ix. non q̄ semen sūt ab̄
he ones sūt filij. h̄ qui filij sunt p
missionis estimātur in semine.
Rō. ij. Non em̄ qui in manifesto
iude? est neq; q̄ in manifesto in
carne est arcūctio. h̄ qui i absco
dito iude? est et arcūctio cordis
in spiritu nō h̄a cui? laus nō ab
hōimib? est h̄ ex deo est. Si enim
gloria esset in carnali prē siue pa
ternitate hysmael et filij eius et
esau et filij eius glarent de libta
te et hoc nō est ver. Gen. xvij. pa
trē multaz gencium vocavi te an
teum cui credidisti. psa. li. vnuz
vocavi prēm et benedixi ei. (Dicit
eis iherus) oñdit q̄ non ē pater
eoz in mal. Et dic̄ q̄tuor. qz pri
mū ē q̄ seruet ius allegate pri
tatis et libtatis. dic̄ ei pl̄s q̄ sic
fili? exit a prē cū pte sbe prīs et si
cut exit de domo cū pte facultatis
dom? prīs. ita exit de prē vt viuat
cū erudicōe discipline prīs et custo
dia legū et disciplina prīs. heb. xij.
prēs qd̄e carnis nrē habui? eru
ditores et reuerēbam̄ eos. nōne
magis obediē? prī spūuz et viuē?
et illi qd̄e in tpe paucoz diez cui
diebāt nos h̄m suam voluntatez
Hic autē ad id quod vtile ē i re
cipiēdo scificacōem ei? vn̄ dicit

(Si filij abrahe estis) cū iure fi-
 liacomis sic natuē ita et disciplie-
 Genes. xviii. Num celare potero
 abraham q̄ ingestur? nū scio ei
 q̄ p̄ceptur? sit domui sue pt? se
 vt timeāt me (opa abrahe faci-
te) q̄ ex p̄cepto dei pr̄is posteros
 suos docuit. ysa. li. Attēdite ad
abraham patre v̄r̄m et ad saraz
que peperit vos (Nūc autē) scdm
 q̄ hoc non faciūt et hoc ē: nūc au-
 tē: hoc nō facitis s̄ (q̄ritis me intē-
ficere) Ihere. xviii. Venite p̄cu-
 diam? eum lingua et nō attēdā?
 ad vniūsos sermōes eius Joh.
vii. Nōne hic est quē q̄runt iudi
 interficere? Causa autē notatur
 i hoc q̄ dicit (hominē) apud vos
 innocentem Luc. xxiii. Joh. xix.
 ego nullā causā inuenio in eo (q̄
veritate vob̄ locut? sū) q̄ michi ē
 cā p̄secucōis Amos. v. Odio ha-
buerūt compietem in porta et lo-
p. (quā audiui a p̄re meo) et iō
 est autentica cui cōtradecere nō
 licet Joh. iiij. quē em̄ misit de? ver-
 ba dei loquit Eze. iij. Dom? isrl̄
 nolunt audire te. q̄ nolunt audi-
 re me. (Hec abraha nō fecit) h̄
 terciū est et ideo vere filij abraha
 n̄ estis Dan. xiiij. Veniē chana-
an nō iuda. sap. iij. Adulterne
plantacōes nō dabūt radices al-
tas. (vos facitis opa pr̄is v̄r̄.)
 q̄ritum est et subter id quod seq̄-
 tur ex immediato hoc q̄ sint veri
 abrahe filij. s̄ per opa ondunt cu

ius pr̄is sunt filij. Actu. viij. quē
 p̄phetarum non occiderūt p̄res ve-
 stri. et interfecerūt eos qui p̄nū
 ciauerūt de aduētū iusti cui? vos
 nunc facti estis p̄ditores et homi-
 cidē. Math. xxiiij. testimonio vob̄
 estis q̄ filij estis eorū q̄ p̄phetas
 occiderūt et vos implete mēsuraz
 pat̄r v̄rorū. (Dixerūt itaq; ei) hic
 incipit ps̄ illa in qua nitūtur ex-
 se excludere seruitutem sp̄ualē et
 gloriari in sp̄uali libertate Intelli-
gentes em̄ de libertate carnali nō
loqui x̄pm̄ tādē reuertūtur ad
sp̄ualē libertatē et in illa volunt
glorari Et ideo diuidit̄ hec ps̄ i
 duas sc̄z in falsā gloriāz libertatis
 sp̄ualis et in exclusiōez glorie illi-
 us. De p̄ma dicūt duo sc̄z exclusi-
 onē seruitutis et gl̄az libertatis.
 Dic̄ ego de p̄mo (nos) iudei vni-
 uersi cultores (ex fornicacōe) spi-
 rituali gētilitatis q̄ fornicat̄ de
 deo in deum et cū multis d̄ijs siml̄
 (nō sum? nata) s̄ in fide vni? dei
 p̄s. p̄didisti ōnes qui fornicant̄
 abs te Osee. p̄. Formicās fornicā-
bitur t̄ra a d̄no meli? vos nouit
Ysa. lvij. q̄ ip̄si seip̄os vbi d̄z.
Accedite huc filij auguriacis
semen adultere et fornicarie ysa-
ie. lvij. Iuxta me disco opuiisti et
fuscepisti adulterez meū Ihere. ij.
sub om̄ ligno frondoso tu p̄ster
naberis meretrix Eze. xvi. Mul-
tiplicasti fornicacōes tuas cui? fi-
lij egipti vicinis tuis magnaz

carniū et constat quod omnes isti de p̄do
latra loquuntur: unū pr̄z habe
mus deū sp̄ualem. q̄m hoc glori
abant. s̄ dicit moyses Deut. xx
xij: deū qui te genuit dereliquisti et
ideo gloriā eorū exclusā ē et hoc
est quod intendit (Dicit ego eis ille
sus) diuidit autē hec ps̄ i tres p̄
tes In quaz p̄ma deū ipsorū nō
ēē pr̄m sp̄ualem ondit In secū
da dyabolū ondit eē eorū patres
p̄ imitacōez. s̄ q̄ possent dicē q̄
veritas quā dicit eē p̄pter ipsū q̄
in simili crimine est cū ipsis nō es
set acceptāda in tali correpcōne
Iō in tercia p̄te dicit q̄ recipien
da est q̄ripa ē sine crimine. secū
da ps̄ incipit ibi: v̄ ex pr̄e dya
bolo estis. tercia autē ibi: Ego at
si veritatē dico: Primū p̄bat du
plicī signo quorū p̄mū est s̄m af
fectū. alterū autē s̄m intellectū.
In p̄mo sūt tria. s̄. signū. causa
confirmans signū et p̄batio cause
dicit ergo (si de?) q̄ p̄ creatōem
pat̄ est onium q̄s fecit ad yma
ginē et similitudinē suā (cēt pat̄
vester) p̄ dilectōez q̄ semp̄ ē inf̄
pr̄m et filiū et p̄ imitacōnem v̄s
(v̄tiq̄ diligereis me) q̄ eorū q̄
ab vno p̄cedunt mutua est dile
ctio i eo illo a q̄ p̄cedunt q̄ aliqd
sui habz in vtro q̄. pat̄ enim ali
quid sui habz i filiis q̄ p̄cedunt
ab ip̄o et illo vno filij diligūt se
ad inuicē. Idō at unū quod p̄ cele
stis hz in filio naturali et in filio

p̄ adopcōez ē sp̄s sc̄s. q̄ ip̄e nos
diligit sp̄s sc̄o et nos eū et nos ad
inuicē nos diligere? sp̄s sc̄o v̄n Gal.
iij. q̄ estis filij dei misit de? sp̄m
filij sui in corda v̄rā clamātē ab
ba p̄r. Ite? Rō. v. Caritas dei dif
fusa est i cordib? nr̄s et. Causā
autē hui? dilectōis s̄biungit dicē.
(ego enim a deo) p̄r p̄ eēncialē ge
neracōez (p̄cessi) de? verus pat̄ri
equal et plen? sp̄s sue dilectōis
(et v̄m) incarnat? in mūdū. Mi
chae. v. Egressus ei? ab inicio a
dieb? et nitatis Eccl. xxiiij. Ego
ex ore altissimi p̄dij p̄mo genita
an onem creaturā. s̄ q̄ hec nega
re possent confirmat p̄batio dicēs
(Meq̄ enim v̄m) in mundum (a
m̄ ip̄o) q̄ sic dicit Aug. i li. iij.
de eternitate mitti ē cognoscā q̄
ab alio sit qui mittit (s̄ ille) p̄r
(me misit) sicut d̄tue demōstro
p̄ ptatem suam quā in opib? on
do. p̄s. Misit v̄bū suū et sanauit
eos et eripuit eos de interitu eorū
V̄n cognoscētes eum esse filium
dicunt. Matth. xxi. Dic est heres
v̄m ite occidamus eum et h. he. e.
Heb. p̄. Locutus est nobis i fi
lio quē constituit heredē v̄niuer
sorum. sic ergo me p̄ certo dilige
retis. s̄ a destructōe et seq̄ntis me
nō diligitis. ego a dō sp̄uali v̄ p̄
imitacōez nō estis p̄mo odisti? me
q̄ ego arguo v̄s in malis. iij. re
gū vlt. ego odi eū q̄ non p̄phat
michi bonum s̄ semp̄ malum.

Jos. xv. ut impleat sermo eorum
 qui in lege eorum scriptus est. quod odio
 habuerunt me gratis. Quare loquor
 lam meam non cognoscitis? **Ecce**
 secundum signum quod est ex parte intelle-
 ctus. **Qui enim sunt ex disciplina pa-**
tris agnoscunt verba que sunt de
 patris disciplina: et hoc est quod dicitur
 quare loquelam meam in doctrina
 patris non cognoscitis? qui enim
 sunt ex una domo patris eandem
 agnoscunt loquelam. **Jos. vij.** Si
 quis voluerit voluntatem eius facere
 cognoscit ex doctrina utrum ex deo
 sit: an ego a meipso loquar: loquor
 enim dei magis cognoscit ex vir-
 tute operativa verborum quam perficit o-
 ne quod vult loquens. quod cogno-
 scatur ex verborum significacione quod
 verbum dei illuminat cecos. claudos
 dirigat. mortuos suscitatur. et cetera
 huiusmodi facit. **Sicut enim verbum re-**
rum et intentionum significati-
uum: est angelus siue nuncius intelle-
 ctus speculativus. **Ita verbum opera-**
tivum et rerum constitutum est angelus
 et nuncius intellectus activus et qui
 agit sine misterio instrumenti et me-
 dii ad solam voluntatem proculdu-
 bio est nuncius et angelus intellectus
 agentis divini. quod proculdubio hoc
 non potest facere nisi deus et hanc lo-
 quor cognoscere debuit. qui est a
 deo et hoc est quod dicitur. **Ysaie. xx**
vij. in loquor labij et in lingua al-
 tera loquar populo huic et nec sic
 audient me dicit dominus. **Matth. xx**

vij. loquor tua manifestum te facit
 (quod non potestis) odio mei et veri-
 tatis (audire) hoc est exaudire (ser-
 monem meum) et hoc odium et invidia
 fecerunt. **Actu. vij.** audientes autem
 hoc dissecabantur cordibus suis et
 stridebant dentibus in eum. **Ysaie**
xxx. loquor vobis placetiam vi-
 neri. cesset a facie vestra factus israel.
 (Vos ex patre dyabolo estis.)
 probato quod pater eorum non sit deus?
 continue probat quod pater eorum per imi-
 tacionem est dyabolus. **Dicit autem**
hic tria. primo enim permittit pro-
 positum. secundum odium ostendit causam. tertium
 declarat probationem quam facit per
 eam. **Dicit ergo:** Vos pessimi ex
 patre dyabolo estis: per imitacionem
 et illius doctrinam et malitiam
 vos sequimini. **Sapient. ij.** imita-
 tur illum hoc est dyabolum qui sunt ex
 parte illius. **Ille enim pater generat et**
vos format in malicia. **Ysaie. xl**
ij. Pater tuus primus peccavit et
 interpretes tui pervaricati sunt in me.
Primi enim interpretes patris dyabo-
li qui voluntatem eius interpretati
 sunt primi parentes fuerunt. **Sap-**
ient. ij. ex iniquis omnes filij qui nascentur
 testes erunt nequam aduersus pa-
 rentes eorum in interrogacione sua sed
 aut intelligit de filiis qui sunt filij
 per imitacionem malorum parentum:
 et tangit dictum huiusmodi eam dicens (et
 desideria) hoc est quod desideria illius?
 (patris vestri vultis facere). **s.** inno-
 centem occidendo. desiderium enim illius?

non est nisi interficere **Abbacuk** primo et continue interficere animas non cessat. **I**dem quarto **Exultatio** eorum sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito. **I**lle homicida erat ab initio ostendit in quo uoluit perficere desideria patris et hoc ostendit in duobus homicidio et in ueritatis negatione siue in mendacio. dicit ergo: ille homicida erat ab initio: cogitauit addere morti sue mortem hominibus et ideo dicitur leuiathan hoc est additamentum eorum. quia damnationi sue damnationem addidit hominibus et sic ipse damnatione sua mortuus fuerat. ita pro morte hominem cogitabat damnare. **u**n **A**poc. xij. dicitur quod draco stabat ante mulierem ut cum pareret filium suum deuoraret. quia quoscumque parit filios mater ecclesia illos ad mortem absorbere intendit. **S**ed obiicitur contra hoc quod dicitur quod homicida erat ab initio. **I**ncipit enim est primum temporis punctum indiuisibile et si homicida fuit ab illo tunc nunquam fuit bonus. sed fuit in peccato creatus. factor autem mali causa est mali in effectu et sic non pro se sed pro effectu mali est. **I**dem uidetur per psalmi. **D**raco iste quem formasti ad illudendum ei. ex hoc uidetur quod draco factus sit ergo malus factus est et sic quod malus est sibi non imputandum est. **A**d hoc autem **J**ob. xl. **I**pse est principium uiarum eius. ergo a pri-

ncipio factus est leuiathan et ita nunquam fuit bonus. **H**ec autem sunt obiectiones manicheorum hereticorum et ad hoc et similia dicendum quod deus fecit angelum bonum qui postea propter superbiam propria factus est malus. **Q**uod autem dicitur quod erat homicida ab initio: dicitur quod prepositio ab notat remotionem. sicut si dicerem quod ab iherosolymis descenderat in iherosolymis. non enim tunc uerum est quod in iherosolymis descendit fuit sed continue post iherosolymis ita et hic ab initio dicitur non quod in initio homicida fuerit. sed quod continue post modicum quod post incipit fuit homicida fuit. quia pariter stetit in bona uoluntate et incipit non dicitur hic temporis indiuisibile nunc. sed potius mora modica in qua angelus tempore creationis sue bonitate innocencie bonus fuit. **A**d aliud dicendum quod non statim fuit draco nec est sensus quod creatus fuerit draco. sed quod creatus fuit in substantia bona et quod mala uoluntate factus est draco. **S**icut ego dico uas istud stercoreum factum est a figulo. non est factum est uas stercoreum. sed potius factum est uas et postea adhibitum est ad stercorea. **I**ta etiam intelligitur quod leuiathan est principium uiarum dei non incipitum est leuiathan sed incipitum fuit solummodo angelus qui malicia propria leuiathan est factus. hoc est ego quod di-

Ille hominada erat ab initio **E**t
 in veritate non stetit. Tangit h
 de veritatis negatione: Veritas
 autem: hic notat consideratio rerum
 sunt in verbo in quo ostenditur vere
 res secundum hoc quod vere est. in illa enim
 veritate non stetit. quia cito a verbo
 et a veritatis consideratione se deflexit
 hic autem tria dicit scilicet deflexum a
 veritate causa deflexus et signum De
 primo dicit: **E**t in veritate non ste
 tit: immobili rectitudine sed ab
 ea se deflexit. **iiij. Regum. xxij.** Ego
 spiritus mendax in ore omnium prophetarum
 eius. **Apo. xvij.** Vidi de ore
 bestie et de ore pseudo prophetarum pro
 dentes tres spiritus immundos in mo
 dum ranarum qui sunt tria genera
 mendaciorum pseudo sanctorum scilicet in veri
 tatis doctrina contra fidem in doctri
 na contra virtutem et in doctrina contra
 veritatem et in doctrina contra nativam
 contra vitam naturalem. hinc ei sunt tria
 mendacia pseudo filii: sic dicit
 Aug. (quia veritas in eo non est)
 per affectum. quia non diligit veritatem
 et hoc est causa precedentis. **ps. xxviii.**
Posui mendacium spem no
 stram et in mendacio protecti sumus et
 ideo persuasio quam fecit homini men
 dacium fuit nequaquam moriemini in
 in quo mentitus fuit. **ii. Re. xiiij.**
En omnes morimur et quasi aque di
 labimur in terram. **(Cum loquitur
 mendacium)** Ecce signum quod veritas
 in eo non est. quia quod loquitur ex propriis
 rei de qua loquitur nunquam mendaci

um loquitur sed semper veritatem et nunquam
 quod mentitur. quod autem loquitur ex his
 que sunt proprii cordis et non rei semper
 loquitur mendacium. quia cum veritas
 ut dicit philosophus sit adequatio rerum ad in
 tellectum quod ad affectum proprium ade
 quat intellectum non adequat eum
 rei et ideo (ex propriis tunc loquitur) et
 mentitur. hoc est vadit contra mentem
 que ideo mens dicitur a mendo
 quia rei commensurari debet et hoc non
 fit et ideo mentitur et fallit **Os. xij.**
Tota die mendacium et falsitatem
 multiplicat **Job. xiiij.** prius vos
 ostendam fabricatores mendacii et
 cultores pseudo sanctorum dogmatum (qua
 mendax est) odio veritatis **Dan.**
xiiij. recte mentitus es in caput tu
 um (et pat eius) hoc est menda
 cium quod ipse invenit prius et ideo
 dicit spiritus mendax et quia vos veri
 tatem oditis et me interficere quei
 tis. filii hominade et mendaces estis
 ps. Filii alieni menti sunt in. **Itē**
ps. Ut quid diligitis vanitatem
 et queritis mendacium hoc est er
 go quod dicit **(Ego autem quia veritatem
 dico)** Ratio ad tacitam obiectorem
 quia possent dicere quod ipse esset in simili
 crimine et ideo eos corripere non de
 beret. Et dividit hoc psalmus in duas
 partes **I**n quarum prima se vere corri
 pietem ostendit **I**n secunda quia runde
 re iniquitas non potuit: ad contume
 liam se extendit **I**n prima harum
 ostendit quod odio veritatis veritati
 contradicunt **I**n secunda autem in

signum huius? ostendit quod non est in eo
potestatem propter quod contradicere possunt
Dicit ergo ego autem qui veritas
a veritate processit. si veritatem dico vo-
bis: odio veritatis (non creditis
michi?) **Joh. iij.** Lux in mundum
venit et dilexerunt homines magis
tenebras quam lucem. erant enim eorum
mala opera. **Gal. iij.** O insensati
galathae quis vos fascinauit non
obedi. **(Quis ex vobis)** homo ostendit
quod sibi simile ab eis obedi non
poterit et sic de odio veritatis eos
corripe potuit. **D**icit autem hic duo
scilicet non esse in se potestatem unde dicta
ab eo veritatis non recipiantur. **I**n
secundo concludit propositum per comu-
tile et proprium signum scilicet quod non sint
ex deo nati sicut gloriantur. **I**n primo
modo horum duo facit. ex ratione enim se
sine potestatem esse ostendit et quod propter hoc
veritas ab ipso dicta recipi debu-
it. dicit ergo quis ex vobis coram
quibus palam docui et miracula fe-
ci (arguet me de potestatem) **iij.** **Corin-**
th. iij. Abdicamus occulta decore
non ambulantes in astucia neque adul-
terantes verbum dei. sed in mansue-
tudine commendantes nosmetipsos
ad omnem conscientiam hominum coram
deo per petrum. **iij.** qui potestatem non fecit
nec inuentus est solus in lingua
eius. **Exo. xij.** erit agnus sine ma-
cula masculus amicus et quod me de
potestatem arguere non potestis (si veri-
tatem dico) que omnibus debet esse ama-
bilis eo quod divina est et eo quod veritas

est. quia illa dirigit in quantum est ve-
ritas et ad deum dirigit in quantum est di-
uina. **ps.** Emitte lucem tuam et veri-
tatem tuam ipsa me deduxerunt et ad-
duxerunt in montem sanctum tuum et in
tabernacula tua. **Mal. ij.** Lex veri-
tatis fuit in ore eius et iniquitas non est
inueni. in lae eius in pace et in equita-
te ambulauit et mul. auer. ab ini-
(quare ergo non creditis michi)
nulla habet causa infidelitatis vire po-
testatem esse nisi odium quod habetis ab
me et ad veritatem. **Joh. xv.** Odio
habuerunt me gratis. **ps.** pro eorum
me diligerent detrahebant michi.
(qui est ex deo) sicut vos falso glo-
riamini (verba dei audit) hoc est di-
tibile signum. **Joh. iij.** Amicus? spousus
si stat et audit et gaudet ad vocem
spousi et spouse. **Cant. ij.** sonet vox
tua in auribus meis. **ps.** quod dulcia
sua in meis eloquia tua super mel
ori meo et (propterea) per contra-
rium huius signum (vos) qui
estis inimici veritatis (non audi-
tis) **Psalmista.** Sicut aspidis
surde et obturantis aures suas
que non exaudiet vocem incantantis
eum. **Actuum septimo.** Continue-
runt aures suas et impetum fece-
runt vnam in eum (quia
ex deo non estis) **Ezechiel tercio.**
Domus israel nolunt audire te
quia nolunt audire me. **Ysaie-**
trigesimo. Loquimini nobis pla-
cencia videte nobis errores aufer-
te a me viam de. **ac. ij.** **Ubi. iij.**

Ad sua desideria coaceruabunt si
 bi ma-pru-au. a q-a-vi-qui-rc.
 (Riderunt ego iudei a dixerunt) h
 ex veritate no valentes resistere
 ad contumeliã se conuertunt. Diuidi
 tur autẽ in duo in quoz primo
 describit illata dno contumelia in
 secũdo a dno opponit paciencia.
 Sic ergo (None bndicim nos)
 hi sunt q omne maledictũ bene
 dictũ reputat p qd doctores veri
 tatis infamant Job-xiiij. Nũqd
 habebũt finẽ verba ventosa aut
 aliquid tibi molestũ est si loqua
 ris quasi dicet n. qz se bndicere
 reputat cũ cõtumeliam irrogat.
 Ps. Depulchz patẽs est gutt
 eoz linguis suis dolose agebat:
 venenũ aspidum sub labijs eoz
 quoz os maledicõe plenũ est a
 amaritudine a dolo. (qz samari
 tan? es tu) alien? a lege diuina
 bin? autez dicti erant tres cause.
 vna qz samaritanis pdicauerat
 a samaritanis cũ iocũditate re
 cept? Job-iiij. Secũda qz iudi
 cabat qz aliquid de lege reciperz
 a alia quedã abiceret sic fecerũt
 samaritanũ sicut imponebat ei qz
 sabbatũ nõ venerat a alia mã
 data custodiret Job-ix. Nõ est
 hic homo a deo qui sabbatũ non
 custodit Tercia causa e qz in pa
 bolis samaritanos laudauit a ex
 tulit in miraculis. In pabol Lu
 x. Samaritan? qdẽ descẽdit ap
 proprias a alligauit vulnera eius

In miracul hic in curacõe decez le
 proforu vbi laudauit eũ qui xdi
 uit cũ graciaz actõe a dixit illum
 esse samaritanũ a ex hijs caus di
 xerũt cum factũ eẽ samaritanum
 (ademoniũ habes) hoc ido dice
 bant qz videbant eũ signa face
 re a illa non deo s demonio attri
 buebãt math-xij. Lu-xi. In beel
 sebul pncipe demonioz eiat de
 monia. (Rndit ilis) Ista respõ
 sio diuidit in duas ptes In qua
 rũ pma negat falsitatẽ a confitetur
 veritatẽ. In secũda iudicio dei cõ
 mittit hoc qz blasphemaf. Dic
 ergo (ego demoniũ n habeo) qd
 est negacio falsitatis quod p hoc
 ostẽdo qz eicio demonia Math.
 xij. Si sathanas sathana? eiat
 quõ stabit regnũ eius. poro si i
 digito dei eicio demonia pfecto per
 uenit in vos regnũ dei Exo-vij.
 Digit? dei est hic. hoc est demon
 stracõ dme ptãtis. nec potest idẽ
 eẽ digitus dei a digit? sathane er
 go: demoniũ n habeo. Sed tũc
 queritur quare nõ negat se eẽ sa
 maritanũ cũ etiã hoc fuerit ei im
 positũ Ad qd dicendũ qz ad mi
 n? spũaliter fuit samaritan? qz
 fuit hominũ custos a ideo hoc nõ
 negauit s tacuit Job-vij. O cu
 stos hominũ quã me posuisti cõ
 trariũ tibi? Na-xxi. Custos q de
 nocte custos q de nocte ps. Ecce
 nõ dormitabit neqz dormiet q cu
 stodit isrl. Vel dicatur q hoc q

errore

demoniū eū habere dicebāt spū
grē qui ab ipō pcedebat otume
liā faciebāt et ideo hūc negauit et
correxit. h p hoc q cum samarita
nū dicebāt sibi hūanam de gene
racōez attribuebāt et ideo illaz vt
illis dissimilauit **Math. xi.** Di
scite a me qm̄ntis sū et hūilis cor
de (h honorifico prēm meū) ecce
veritatē quā de se et illis cōfiteatur
de se cū dicit: honorifico prēm me
um: **Mal. p.** Si ego pater vbi
honor me? **Exo. xx.** Honora pa
trē tuum et matrē tuā vt sis longe
uus sup terrā. honor autē iste est
exhibitiō reuerēcie quē honorem
semp patri xp̄s exhibuit **Heb.**
xij. Prēs quidē carnis nostre ha
buim? erudito es et reuerbamur
eos. nonne magis obediem? prī
spūm et viuem? (et vos ilhono
rastis me) veritas est quā cōfitef
de illis. qz em̄ inhonorauerūt euz
eciā impropria ei dicētes ppter ho
norem quē prī exhibuit. ideo ilhono
ratiō et impropertū redundat
ad prēm. ps. **Impropria impro
peraciū tibi ceciderunt sup me.**
Itē ps. ppter te sustinui obpro
briū opuit cōfusio faciem meam.
(Ego autē gloriā meā n̄ quero)
mō em̄ in isto aduentu humilis
non qro gloriosus eē p vindictā
quā faciā in vos **Gal. vi.** michi
absit gloriari nisi in cruce domi
nostri ihu xp̄i. Si em̄ glōsus eē
vellē tūc iam statim vindicarez

Ihero? qui nō querit glām non
solz de illa ta ignominia p. **Coz.**
p̄mo. non gloriēf om̄is caro corā
illo. p. **Thi. p.** Soli deo honor et
glā (ē q̄ qrat) gloriā meam ifra.
Jo. xij. et clarificauit et iterū clari
ficabo (et iudicet) ille de otuelia
michi illata. ille em̄ iudicabit q̄
gloriā meā querit. iudicet autēz
iudiciō nō cōdemnaciōis h discre
tiōis vt discernat inter me et il
los. ps. **Judica me deus et discer
ne causā meā de gēte nō scā qē.**
Ihere. xi. Tu autē dñe sabaoth
q̄ iudicas iuste et pbas renes et
cordavi. vl. t. ex e. **Ti. em̄ re. cau
sam meā de? me?** (Amē amē di
co vobis si quis sermonē meum
seruauerit) **Hic in vltima par
te oñditur qualif sermo xp̄i viui
ficat Et diuidit in duas ptes. in
quaz p̄ma oñditur qz sermo ei
sti viuificat. in secūda autem re
mouet calūniā iudeoz cōtradi
centiū ibi: Dixerūt ergo iuda: di
cāt ergo in p̄mo diuo scz sermōis
cōfirmaciōez et sermōis obserua
ti effeni. dic̄ ego: amē amē: **Apo
caliph. tercio. hic dicit amen te
stis fidelis hoc ē cōfirmata veritas
si q̄s sermonē meū seruauerit: p
amorē et opis implecōez. ps. In
corde meo abscondi eloq̄a tua vt
non peccē tibi **Jo. xiiij.** Si quis
diligit me smōez meū suabit. di
cāt autē seruauerit n̄ dicit seruat
vt denotet p̄seueraciā **Math. x.******

qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit (non gustabit mortem) hoc est eterne mortis amaritudinem non expiatur (in eternum) **Eccā. viij. q.** custodit preceptum non experiet quicquam mali **Sap. vi. Custodio** legum consummatio incorruptio est **Incorruptio autem facit esse proximum deo. Aug.** autem legit hanc litteram: **Mortem non videbit in eternum. et hoc sensus in idem reuertit. quia non videre est non experiri. Mat. xvi. Sunt de hic stantibus qui non vident mortem donec videant filium hominis in regno suo. videtur autem falsum esse quod tunc vident et tamen mortem ipsorum. Lu. xvi. Abraham vidit diuites in inferno et audiuit. hoc obiectio nulla est quod sic diximus videtur hic et gustare est experiri. simpliciter eius visio boni videtur et videbunt mortem impiorum. **Ysa. lxvi. Egredietur et videbunt cadauera virorum qui peruercati sunt in me. hec enim mors damnationis est mors in eternum durans ubi homo sic moritur quod nunquam permoritur. (Dixerunt ergo iudei) Sic excluditur calumnia contra dictum domini. Et habet duo. In quibus primo calumnia inducitur. In secundo excluditur ibi. Respondit ihesus: In primo quatuor dicunt. In quo primo ex dicto quod secundum eos veritatem non habet arguit quod ante blasphemantes dixerunt. In secundo arguere videntur christum de arrogancia sermonis. quia se prioribus preferre videbat. In ter-****

cio inducunt etiam de arrogancia. quia se prophetis anteponebat. In quarto quasi querentes arguunt usque ad quem finem arrogancia se extolleret. Dicunt ego (Nunc) in isto sermone (cognouimus?) quod ante diximus: cognouimus? per signum. **Job. xv. quid timeas contra deum spiritus tuus? ut proferas de ore tuo huiusce modi sermones? (quia demonium habes) Job. x. demonium habet et insanit ut quid cum auditis. Actum. xvij. Nouorum demoniorum videtur annunciator esse (Abraham mortuus est) qui tamen fuit dignitatis quod deus de eo dixit. **Gen. xxiij. In semine tuo benedicentur omnes gentes et hic talis mortuus est. Gen. xxvi. (et mortui sunt: prophete) qui tamen dignitatis erant quod deus deus occulta reuelauit. ps. In certa et occulta sapientie tue manifestasti michi et illi etiam mortui sunt. ij. Re. xiiij. En omnes morimur et aqua bibimur in terra (et tu dicis. Si quis sermones meum seruauerit non gustabit mortem eternam) quasi diceret mihi est quod hec dicis et mihi insanires non dices et hoc fuit idem. quod putabant certum loqui de morte temporalis cum ipse de morte eterna loqueretur. **Ecclesiastes. ij. moritur dicitur? similiter et in dicitur? et idcirco tediuit me vite mee. ps. Ego dixi dii estis et filii excelsi omnes. vos autem in sic homines mortemini. (Nunquid maiores patris nostri Abraham) hoc videntur******

dñm arguere de arrogācia s̄mo
nis in cōpacōne ad prēs a ideo q̄
runt si se maiorē esse reputet ab̄
ha m quē deus a morte tempali
nō supportauit **Gen. xxv.** deficiēs
erate mortu⁹ est senex a plen⁹ di
erū (a pp̄bete mortui sūt) a ideo
arrogācia ē q̄ dic̄ illos a mor
te eē supportando⁹ qui tuū suant
sermonē cum a morte nō suppor
tētur qui verbū dei audiūt a ser
monē **Dan. xij.** Daniel vade ad
p̄finitum a requiesces a stabis i
forte tua in fine diez. **iiij. Re. xix.**
Sufficit michi dñe tolle animā
meā nō em̄ melior suz q̄ patres
mei (quē teip̄sū facis) hoc est in
magnitudine arrogācie cui te cō
pabis ex quo sumis a maximis
te antepomis. **Crist⁹** autez nō se
fecit magnū s̄ pater genuit eum
magnū a ipse formā hominis acci
piens fecit se puum **Phil. ij.** Exi
naniūt semetip̄m formam serui
accipiēs (**Rñdit ill⁹**) **Hic** expo
itur cōclusio calūnie. habz autez
duas ptes cōtra duo que p calū
niam xp̄o impouerāt. dixerūt ei
sermonē eius eē falsū a arrogan
tē a iō xp̄s p̄rio oñdit sermonē
suū eē ver⁹ a secūdo oñdit euz nō
esse arrogātem ibi: abrahā pat̄
vester: dicit ergo in p̄mo tria scz
q̄ in sermōe suo nō habet a prē
puatam gloriā q̄ pr̄s dei habet
gloriā q̄ hic glorificat⁹ a iudeis
est ignotus a a xp̄o cognitus.

dicit ergo (**Si ego**) p̄uata glo
ria (**glorifico meip̄sū**) a est locu
tio p̄ p̄p̄tesim. ac si dicat si ego
p̄uata gloriā a prē hērez sic vos
michi impōitis a illa p̄uata glo
ria glorificarem meip̄sū (**gloria
mea nichil est**) a min⁹ q̄ nichil
qz vana esset illa gloria p̄. **Ma
chab. ij.** cui⁹ gloria sterus a ver
mis ē hodie extollit⁹ a c̄is n̄ iue.
qz cōuersus in terram suā **Osee.
iij.** gloriā eorū in ignominā cō
mutabo (**Est pat̄ me?**) **Istana**
alis (q̄ glorificat me) voce a sig
nis in hūana formā latētē **To
han. p̄.** vidim⁹ gl̄am eius glori
am quasi vnigenti a prē. **ysaie
xxij.** erit in solū glorie domui pa
tris sui (quē vos dicatis qz deus
nr̄ est) **Ille** em̄ q̄ ip̄e sit p̄r a glo
rificator me⁹ testionijs scripturē
a vocis a opibus ostendit **Exo.
xv.** **Iste** deus me⁹ a gl̄ificabo eū
deus patris mei a ex. eū. **Baruch
iij.** hic deus noster a non estima
bit aduersus eū. p̄s. **Quis** simi
lis tui in fortib⁹ dñe magnifica
tus in sc̄itate terribilis atq; lau
dabilis a faciens mirabilia (a n̄
cognouistis eū) arguit iudeos de
ignorācia dei quē inuocabant.
Et dicit quatuor redargutionez
ignorācie. confessionem sue sci
encie. abdicācionem ignorācie.
ostensionem sciencie. **Dicit** ergo
Et non cognouistis eum: q̄ uis
per opera in me demonstratum.

Ysa. p. **I**saiael me nō cognouit
 a popul⁹ meus nō intellexit. **S**i
 autē obicit q̄ ipsi in lege a p̄p̄te
 tis deum cognouerūt **R**ūdenduz
 q̄ ipsi deum vt creatorez cogno
 uerunt. h̄ deum vt patrē in filio
 opantem nō cognouerūt **E**t hu
 ius causa fuit q̄ cum cognoscere
 noluerūt. q̄ de facili patrē i filio
 cognoscere potuerūt a ideo ip̄o
 pat̄ eis ista ignorācia **Ysa. xlv.**
Assimilauit te a tu nō cognouisti
 me **E**rant enī de illis de quib⁹ d̄r
Titū p̄. **C**onfitētur se nosse deuz
 facis autē abnegant (**E**go autē)
 p̄ sb̄stācialē sciēciam q̄ sum ab
 eo (nouit eum) **I**oh. p̄. **V**irgeni
 t⁹ qui est in sinu patr̄s ip̄e enarra
 uit **Col. ij.** **I**n ip̄o sūt ōnes t̄be
 saum sapiēcie a scē d̄i abscondi
 ti. (**E**t si dixerō q̄ a non scio eū.)
 p̄ falsā humilitatē p̄pter vos qui
 hoc arrogācie imputatis q̄ ego
 me per cons̄btācialitatē dico nos
 se deū patrē tūc veritatē de me ne
 gans (ero similis vobis) ex p̄rē
 dyabolo (mēdax) a est locuco p̄
 p̄p̄tesim. ac si dicat si possibile
 sit q̄ veritatez negare possim qd̄
 tamē est impossibile: tūc ero simi
 lis vobis mēdax: ij. **C**or. p̄. **N**ō
 est in illo ē a nō. **R**ū. xxij. **N**on
 est deus vt homo vt mēciat neq̄
 vt si. h. vt in. sic ego excludit ar
 rogācia **Aug.** sic arrogācia
 vitet vt veritas nō neget (**S**ed
 scio eum) hic ōndit q̄ scit (quia

sermonē eius seruo) quē michi
 inuinxit qm̄ me misit **I**oh. xvij.
Op⁹ cōsummaui qd̄ dedisti michi
 vt facerē p̄. **I**oh. ij. q̄ dicit se nos
 se deum a mādata eius nō custo
 dit: mendax ē (**A**bi h̄a pater v̄
 ster) ecce qd̄ respondit ad id qd̄
 attribuerūt arrogācie q̄ se pa
 tris a p̄p̄tis oparet **E**t in hoc
 duo dicitur scz veritatis r̄nsio a
 calūniāciū obiectō. **D**e p̄mo di
 cit: abrahāz p̄r v̄ster: s̄m carnē
 a s̄m p̄missionē (exultauit) i spi
 ritu (vt) fide a ocul⁹ cordis (vi
 deret diē meum) hoc est lucē que
 de me fulget a pellit ignorācie te
 nebras **Gen. xvij.** **A**pparuit ei
 d̄ns in conualle mābre sedēti in
 ostio tabernaculi sui in ip̄o seruo
 re d̄ci. **C**ū eleuasset oculos p̄cul
 a parueit ei tres viri (a vidit) i
 sp̄s cognicōe q̄ p̄ conceptum
 ysaac ego eē in incarnand⁹ a pec
 cati tenebras purgaturus (a ga
 uisus ē) **Ecc̄. xvij.** spiritu mag
 no vidit vltima. **D**an. vij. **A**sp̄i
 ciebam in visu noctis a ecce i nu
 bibus celi filius hoīs venit **Gen.**
xvij. **N**ū celare possum abrahā
 que gestur⁹ s̄m cum futur⁹ sit in
 gentē magnā. **I**n hac ergo visi
 one sp̄s gauisus ē. **Ysa. lx.** vide
 bis a afflues a mirabit⁹ a dilata
 bitur cor tuū **Lu. x.** multi reges a
 p̄p̄tete voluerūt vidē q̄ vos vidit⁹
 (**D**ixerūt ergo iudai) ecce i iugēs
 hic contra dictum calumnia. **E**t

dicuntur tria scz calūnia infidiā
cium. rñsio veritatis p dei filium
et resurrectō extra veritatē lapidā
cium cui dñs opponit paciēciā i
exemplū nostrū (Dicit ergo qñ
quaginta nō dum habes ānos)
allegāt etatē que videbat vt per
hoc pbent dicti impossibilitatem
Crisp. legit quadraginta ānos n
dum habes et hoc fravidet eē con
ueniēciōr etati dñi. qz tunc. xxx. ā
norum erat et ppter morz grūita
tē et sapiēciā interpretabant etā
tem suā circa quadraginta ānos
Job. viij. hesterni quippe sum?
et ignoram? qñ dies mī sic vñ
bra sunt sup terrā Isti em̄ nō vi
debant nisi eam q ab etatis expi
encia est sapiēciā. vñ Plato in
thimēo in pma pte greci pueri
estis et nō est in vobis vlla cana
sapiēcia Pz dñs fm hoc qd eāt
de? ab eterno vidit q vidit et fm
hoc qd erat homo ab instāti con
cepōnis ōnium sapia et scia ple
nus fuit Cap. iij. Penet? ve
nerabilis est nō diuturna neqz
nūero ānorū cputata Cami ei fūt
sensus hominis et etas senectutis
vita immaculata (et abrahāz vi
disti?) qui añ mille ānos ē mor
tuus? ac si dicāt hoc est impossibile
Ignorāt em̄ q sibi fm deitatem
semp pñs fuit abrahā neqz mor
tuus erat qui vitam bibit in fon
te vite. vñde Exod. iij. Ego sum
deus abrahā et deus ysaac et deus

iacob. hoc nomen est michi in et
num quod esse non posset n apd
ipsum viueret Mathei. xxij. Nō
est deus mortuorum sed viuēci
um (Dixit ergo eis ihesus) hunc
errorem refellens (Amen amen
dico vobis) bis cōfirmat vt me
lius imprimat Genesis. xli. Qd
secūdo vidisti ad eandem rem p
tinens somnium firmitatis est i
dicium eo q fiat sermo domini
et velocius impleatur ita et hic fi
lius bis confirmat (anteq abra
ham fieret) tēporali generaciōne
quā puenit tempus et subsequē
est (ego sum) non dicit sui vel etā
quia eternitas non habet nunc
preteritum. sed vt dicit Boetius
nunc stans et non mouēs sese se
per facit eternitatem et hoc notat
quando dicit: sum: quod est ver
bum substantiuū p̄sentis nunc
tēporis qd tamē hic nō dicit nūc
temporis s̄ nunc eternitatis cui
vt dicit Anselm? in monologiō
Omnis differēcia temporis ita p̄
sens est sicut nostro nunc tempo
ris p̄sēs est ōnis locus et omnis
loci differēcia Ecclesiasticū vicefi
mo quarto. Ab initio et āte secu
la creata sūt et vsqz ad futurū se
culū nō defina Job. decimo septi
mo Clarifica me p̄ apud te met
ipsum claritate quā habui āte
q mundus fierz apud te (Tule
runt ergo lapides) considerantes
q eternitas non nisi deo puenit

et quod se per eternitatem dei esse profite-
 ret et quod per tali blasphemiam esset la-
 pidandus et non valentes sapientie
 que loquebatur resistere et opibus que
 probabant suos sermones: duntaxat
 se ad lapides ut illi lapidibus ob-
 ruant eum? semper resistere non va-
 lebant. quod enim dicitur summa-
 tum sit tamen iniquitatis error obmitti-
 tur. quod ininitate placentibus? et non per-
 suadetur veritate proposita. **Dic ego**
Tulerunt lapides iudei: lapidea
contra veritatem corda habentes (ut
iam dicit in ihm) Actu. vii. Dura
ceruice et indomabili corde vos se-
per spiritu sancto resistitis. Math. xxiii. Ier-
usalē ibi in que occiditis prophetas
et lapidas eos qui ad te missi sunt
quod non. sicut. quod. g. d. p. s. s. a. s. et no-
(Ihs autē) non timet mortis quod
Iob. xviii. crucifigis? occurrit
neque in potentia resistendi. quod vno
verbo in infernum omnes precipitare
potuit. Sap. xviii. Cuius verbum
durus bellator in terra exterminij
stans replevit omnia morte. tamen
nunc dispensatiue (abscondit se)
cedens furori eorum usque dum varz
horra passiois quam perfimuit pater
et docens nos furore hostium pro-
tempe declinare. Ro. xii. Non vos
metipso defendentes carissimi sed
date locum ire. Via. xvi. abscon-
de fugietes et vagos ne perdas hi-
tent apud te per fugi mei. a facie ei
gladij fugerunt. a facie arcus ex-
tenti. a facie gladij imminētis. a fa-

cie gratias plij. (Et exiit de tem-
 plo ab eis) **Designas derelictio-**
ne istorum et transitu; ab gētes. Ma-
th. xxiii. Ecce relinquet vobis do-
rum? vestra deserta. Eze. iij. Bēdi-
cta gloria dñi de loco scō suo sup-
ple recedit. Deut. xxxij. abscondā
faciem meā ab eis et considerabo no-
uitima eorum. Dic ergo dispensati-
ue recessit. Ca. ix.

E **U**pter hoc ihs vidit hōi-
 nē cecū) **Dic incipit ps**
 illa que ē de doctrina illu-
 minationis verbi incarnati sicut quod il-
 luminatiū ostendit per corpale scū
 Diuidit autē in duas partes. In q̄
 r̄ū p̄ma signū illuminationis cum
 suis p̄tencijs plene describit.
 In secunda autē doctrina illumi-
 nationis in signo significata pro-
 mittur ibi: audiuit ihs quod eiecit
 sent eum. **Adhuc p̄ma ps i tres**
 diuidit partes. In q̄z p̄ma signū
 pficitur. In secunda veritas signi-
 ficat ibi: **I**taque vicini et qui
 viderat eum p̄us. In tertia autē p-
 te signū manifestat ibi: adducit
 eum ad phariseos. In p̄ma ha-
 rum p̄m̄ tria dicuntur sc̄ oportu-
 nitas ad faciendū miraculū. mo-
 dus utilis ad pficiendū et obedi-
 entia illuminati ad bñficiū mi-
 aculi suscipiendū. **O**portunitas autē
 ad faciendū est in quatuor sc̄ ce-
 cū misera. discipulorum instructio
 necēna. temporalis ad miacula fa-
 cienda congruentia. et saluatoris